

સર્વીંગારી

ખંડિત લગાવાનલાલ ઈંડલું

ચરિત્ર

૨૧૦ ૨૧૦ અવેશીલાલ ઉમ્મીયારાંકર યાજિં

ઇંગ્રેજીમાં રચેલું

તેતું ગુજરાતી ભાષાનાર.

મુખ્ય:

“ગુજરાતી” પ્રિંટિંગ પ્રેસ.

રૂ. ૨. ૧૯૯૮.

કિનમત છ આપાં.

પ્રસ્તાવના.

પંડિત ભગવાનલાલ દંડજનો સર્વાવાસ ગયા અધિક ચેત્ર શુદ્ધ રૂને શુદ્ધવાર, તાંત્ર ૧૬મી માર્ચને હિવસે વાલકૃષ્ણર મધ્યે પોતાના મકાનમાં થયો. તે વેળા તેમના દેશી તથા ઈંગ્રેજ મિત્રો-માંના કેટલાએકની એવી દુર્ઘાથ ઈંડીકે પંડિતે આ દેશના જીના ઇન્ડિયાસની ખાખતમાં શિલાલેખોથી તથા ડિંદુસ્થાનના જીહા જીહા ભાગમાં મવાસ કરીને જે માહીતી મેળવી અને તેથી દેશની સેવા ખજાવી છે તે વિશે લોકોને જાગુવાની જરૂર ધાર્યી છે. તે ઉપરથી તેમના ચરિત્રના આકારમાં એક નિખંચ દર્શાવ્યા રા. રા. જવેરીલાલ ઉમીયાશંકર યાજીને લખી મુખ્યની રાયલ એશિયાટિક સોસાઈટીની શાખાની સભામાં તાંત્ર ૨૧મી મેને હિવસે વાંચ્યો. તેમાં આપેલી વિગત અગત્યની જાહ્યી તેનું ભાષાન્તર કરવામાં આવ્યું છે.

પંડિતના શોધનું કુળ હજુ યે આકારમાં
પ્રસિદ્ધ થવું ખાફી છે. એક તો એમણે ગુજરા-
તના માચીન ઇતિહાસ ઘાગું શ્રમથી અને શો-
ધ કરી લખેલો છે. તે રા. ૨૧. ૨તિરામ દુર્ગા-
રામે પૂરો કર્યો છે અને થોડી મુદ્દતમાં પ્રસિદ્ધ
થશે એમ વકી રાખવામાં આવે છે.

પંડિત ભગવાનલાલે જીદી જીદી વખતે હિ-
દુસ્થાનના જીદા જીદા ભાગમાં પ્રવાસ કરેલો તે
વેળા જે જે એમણે અમલકારિક વાત તેતે દ-
શાની, શોહેરની તથા લોકોની જોઇ તે સંખાંધી
એમણે એમના મિત્ર શોડ કરસનદાસ વહ્નિભદ્ધા-
સ ઉપર પત્ર લખેલા તેનો સંગ્રહ કરવામાં આ-
વે છે. તે પણ છપાઈ મગાઈ થશે એવી ઉ
મેદ છે.

પંડિત ભગવાનલાલની યાદગીરી કાયમ રા.
ખવાસાર તાતો ૧૮ મી આગઠે ટાઉનહુલમાં
અશિયાટિક સોસાઇટીની લાદ્યાખેરીમાં સલા ભરાઈ
હતી. તેમાં એવો ડરાવ થયો જે પંડિતની યાદ-
ગીરી કાયમ રાખવાસાર ઉધરાણું કરી સારી રકમ

ઉલ્લી કરવી અને તેના વ્યાજમાંથી જુના લેખની વિધામાં જે વિધાર્થી કુશળ નીકળે તેને ઈનામ અથવા 'સ્કાલરશિપ' પંડિત ભગવાનલાલ ઈંડણના નામથી આપવા સારુ મુંબઈ ચુનીવરસીટીને તે રૂક્મ સાંપવી. આશા છે કે એ 'ઇંડ'માં સારી રૂક્મ ભરાશો અને તેથી કરીને જે વિધાનો પંડિતને શાખ હતો તે વિધાની ઉત્તરોત્તર ગુંજી થશો.

મુંબઈ, તાં ૧૫મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૮.



૩૪૮૦

સ્વર્ગવાસી.

પંડિત ભગવાનલાલ હંડેજનું
જીવનચરિત્ર.

—૦૦૫૫૦૦—

છેલા મંદ્રવાડમાં ભિત્રોનું મળાયું.

‘પંડિત ભગવાનલાલ જેણા ગ્રહસ્થનો નાની ઉમ્મેદ
એમાં સ્વર્ગવાસ થાય અને વળી તેમની વિદ્વતા તથા
શાતુર્ય હેખડાવનાર્દ કંઈ પણું કખાણું તેમની પાસથી
નહીં મળી આવે એ ધણું હિલગીરી ભરેલું છે.’
એ પ્રમાણે મુંબાધ જોડીટિયરના કખનાર મીઠ જે.
એમ. કેમ્પેલે પોતાના એક પત્રમાં ગયા માર્યે મ-
હિનામાં મને લખી જગ્ણાંયું હતું. આ નિઅંદ્ર
પુરેપુરે વાંચી ગયા પછી કોઈ પણ ગ્રહસ્થ સહિજ
સમજું શકરો કે મીઠ કેમ્પેલના ઉપલા શાખાનો બિ-
લકુલ ખરા પડ્યા છે. જોડીટિયરના સંઘાંધમાં તેમણે
અસલી લેખોને લગતાં કરેલાં કખાણો, સોપારામાંથી
શોધી કાઢવામાં આવેલા અરોકના શિલાલેખો તથા
ગુજરાતનો સંપૂર્ણ પ્રાચીન ઇતિહાસ કખવાતી તે-

મની યોગના એ વિગેરે ખીજુ બણ્ણીક આપનો કિ-
સરથી મી. કેમેલ પંડિત ભગવાનલાલની રીતમા-
ત, ગુણો તથા તેની વિદ્વતા વિષે ધ્રુણો ઉંચો વિ-
ચાર કરાવે છે. પંડિત સ્વર્ગવારી શયા તેના એ મ-
દિનાની અગાઉથીજ પંડિતના મનમાં એમ નંદી
હરી ગયું હતું કે પોતાનો અંત હવે ધર્માજ પાસે
આવતો જય છે. વળો મારા મિત્ર રાત ૫૯૧૬૨
લીમભાઈ કીરપારામ કે જેએ મીં કેમેલના મહ-
દનીશ હતા અને તેથી કરીને પંડિત ભગવાનલાલ
નોડે ધર્મ સારા સંબંધમાં આવ્યા હતા તેઓ તથા
નું જ્યારે ગયા ઝેણુઅારી માસમાં પંડિતને મળવા
વાલકેશર ગયા હતા લારે પડિતનું એલનું એમ
થયું હતું કે મારો કાળ બહુ પાસે આવતો જય
છે અને હું ચોડાં આઠવાડિયાં ભાગ્યેજ કાઢોશ.
પંડિત પોતે માંદા હતા તોપળું પોતાના મિત્રો નોડે
વાત કરવાનું તેમને અહુ ગમતું હતું અને તેઓ કહેતા
કે જ્યારે મિત્રો નોડે હું વાતો કરું છું ત્યારે
મારા શરિરના રોગોનું હુઃખ મને ઓછું લાગે છે.
અમે જ્યારે એમને મળવા ગયા તે વખતે પંડિત
પોતાનું માથું એક તકિયા સાથે ટેક્વીને બેઠા હ-
તા અને જૈન ધર્મના એક તિર્યકરની પેઠે વિચારમાં

ગુંથાઈ ગયા હતા. તેમને લાંબે વખતે જોયા ઉપરથી આમને એમ લાસતું હતું કે તેમનું શરીર બહુજ નિર્માણ થઈ ગયું હતું. તેમને જલંદરનો વ્યાધી લાગુ પડ્યો હતો, તેમનું એટ બહુ વર્ષી ગયું હતું તથા તેમને પગે તો સોણ આવ્યા હતા. આમે જ્યારે તેમને મળવા ગયા તે વખતે તેઓ ગોકૃણ-દાસ તેજપાણ બોર્ડિંગ રકુલ તથા સંસ્કૃત કેલેન્ના પ્રિન્સીપાલ મી. નિદૃબળ કેશવળ પાસે થાક ચઢી જવાથી ધીમે શાસની ક્ષત્રપ વંશની વંશાચારની વિષેના પોતાના છેલ્લા વિચાર લખાવતા હતા. પંડિત ભગવાનભાઈ ને કંઈ ગુજરાતીમાં બોલતા તેનું ભાષાંતર પોતાના મનમાં કરી મી. નિદૃબળ તેનું રાંચળું અંગ્રેજુમાં કરી હેતા. આમને જોઈ પોતાનું કામ આગળ ચલાવતા ભગવાનભાઈ આટક્યા આને ખોલ્યા કે ‘હિંદના અસલી કોતરકામના સંબંધમાં આ મારું છેલું’ લખાણું છે. આ છ્વીસ વર્ષના અરસામાં ક્ષત્રપ વંશના રાજાઓના સિક્કાઓ તથા શિલા લેખો કે મારા હાથમાં આવી ગયેલા છે તે સવળા વિચાર ચલાવી આ તે વિષેના મારા છેલ્લા અને પરિપક્વ અભિપ્રાયો મેં મારા આ લખાણોમાં આપ્યા છે. આ દેશનાં અસલી કોતરકામ

અહુ બહુ જરૂર્યાએ જોયા પણી તે વિષે એક ચોક્કસ લખાણ કરવાની મારી ઇરજ વિષે લાંબો વખત થયાં મને વિચાર આડ્યાં કરતો હતો અને હવે જ્યારે તે ઇરજ અજાવવામાં હું શ્રેષ્ઠ પાંચો છું અને આ માર્દાં લખાણું હવે લગભગ પુરું થના આડ્યું છે તે જોઈ મારા મનને આત્માંત આનંદ ઉપજે છે. આ તો માત્ર એકજ ક્રમમાં હું મારી ઇરજ અજાવી રાક્યો છું. મેં ધર્ણી બાબતો ઉપર લખવાનું માયે લેવાનો હેઠળાં વર્ણી થયાં વિચાર કીયો હતો કે ને કુરસદ ન મળવાને લાધિ હજ શરીરી ભૂત કરી શક્યો નથી.' પંડિત લગવાનાલ મરવાથી ખીણીતા જ-
ણુતા નહોતા. તેઓ ધારતા હતા કે તેમણે પોતાના જીદુંગાનીનો મોટો ભાગ, સારા, પ્રમાણિક તથા લોકોપયોગી કામોમાં ગાજ્યો હતો. ને ચોક્કસ બાળત વિષે મોટી હિલાંગીરી તેમને લાગતી હતી તે માત્ર એજ હતી કે પોતે કૃષ્ણાંશુ રોધ્ઘોનું તથા પોતે ચલાવેલા વિચારોનું એક સાધારણ ટિપ્પણું પણ તેઓ પોતાની જન્મલાખા ગુજરાતીમાં કરી રાડ્યા નહોતા. એમ થવાનું કારણ એ હતું કે ને-
દું તંચ્યો કાંઈ નવા સિક્કા વિષે અથવા શિલાદેખ વિષે અથવા તાન્ત્રિક વિષે સાંભળતા કે તેમનું મન

એના સંબંધમાં પુણ્યકળ આતુર ખની જગ્તું અને
તેથી કરાને અગાડી નક્કી કરેલી પોતાની યોજના
તેઓ સુક્રા જતા અને એ પ્રમાણે તેમાં વિક્રેપ પ-
ડતો ગયો અને પોતે ધારેલી યોજના તેઓ પાર
પાડી શક્યા નહિં. હંદલો હંદલો તેમનો વિચાર અ-
સલના કાળથી તે હસ્તાક્ષરાની તેરમી સદી સુધીને
ચુજરાતનો ધર્તિહાસ જખવાનો હતો; પરંતુ તે પણ
તેઓ પાર પાડી શક્યા નહિં. ભગવાનલાલ પોતે
પણ સારો પેઠે જણુતા હતા કે તેમણે ધર્ણી ધર્ણી
યોજના ધારી હતી પણ તેઓ પાર પાડી શકવા-
ના નથી અને પોતે મેળવેલા જાનથી પોતે
કૃષીશોધી કે ને વાસ્તે તેમજે પોતાની આખી
જીદુંગી એમાંજ ગાળી હતી તેમાંતું કેટલુંક તેમની
નોંધ નાશ પામી જશો, અને ખરેજ એમજ થયું
છે. પંડિત ભગવાનલાલનું કહેવું ખરું પડ્યું છે
અને એ રીતે તેમણે કૃષીશોધી કેટલીક શોધી તેમની
નોંધ દટાઈ ગયું છે. એ સધગાથી આખી દુનિ-
યાને ધર્ણી મોદી ખોટ ગયું છે. મારા મિત્ર રાવ
ખહાદુર ભીમભાઈની એવી સૂચના હતી કે જે કે
ભગવાનલાલ ને યોજના પોતાની આખી જીદુંગાની-
માં પાર પાડવા અરાંત હતા તે યોજના ખીજાં

ક્રાચ્યો સિદ્ધ કરાય એ ન બની શકે એવું છે;
 તથાપી એવું તો કરું જોઈએ કે જો ભગવાન-
 લાતની તમિયતને બહુ હેરાનગતી ન પોછુંયે તે,
 તેમણે અમારા એમાંથી એકને પેતો જતે પોતાની
 ખાનગી જુદાંગાની કેટલીક વિગત, તથા હિંદુસ્તા-
 નમાં તથા આ દેશના સરહદની બહારના મુલકમાં
 તેમણે કરેલી મુસાફરીનો કુંક હેવાલ કરી જવો
 કે જે અમે લખી લઈએ. એ રીતે થયાથી, આ
 દેશના તથા યુરોપના એ વિપ્યના સંબંધના વિદ્ય-
 ના ભરેલાં ચોપાનીઓઓમાં તથા ધર્મિયન એન્ટિ-
 કવરીમાં ને લખાણેલાં તેમણે ઝાંધેલાં છે તેથી તે
 વિપ્યના સંબંધમાં તેમણે લાઘેલી મેહનતની યાદ
 ગીરા બળવાએ રહેશે. પણ એવા લખાણોથી કંઈ
 સાધારણ માણસોનો કાગી શકરોનહિ કે ભગવાનલાલ
 જેવા ભાગન પુરુષોની ખાનગી ચાલ્યાલણ કેવી
 હતી, તેઓએ કેવી રીતે ઉપલા વિપ્યના સંબંધ-
 ના પોતાના અભ્યાસ ચલાવ્યો; પ્રાચીન વિપ્ય-
 નું લોકોનું શાન વધારવાને તેણે કેવો પ્રય-
 ત્રણ કર્યો; પોતાની ધારણામાં ઇતેજ પામવા
 માટે તેણે કયાં અતે કેટલી મુસાફરીએ ક્ષી તે-તે
 મુસાફરીઓથી શું શું રાયહો થયો, એવી મુસા-

કૃષ્ણાંથી હ. લાંડિશાળ તથા પંડીત ભગવાનલાલ શી રીતે આ ગહુન વિષયમાં આદલા આટલા આગળ વધી ગયા; કેંઠ રીતે તેમનું નામ ચુરોપમાં પણ પંકાયું અને છેલ્લું, શા કારણોથી હિંદુસ્તાનના તથા ચુરોપના વિદ્ધાનો એ બાખતના સંબંધમાં પંડીત ભગવાનલાલના અભિપ્રાય ખરા તરફે કાયુલ કરતા તે, એ વિગેરે ખીજ્યું કેલ્લુંક જાળવા ધૂંઘૂતા દરેં તેમની આતુરતા પાર પાડી શકાશો નહિં; એ પ્રમાણે જ્યારે પંડીતને કુલેવામાં આવ્યું ત્યારે તેમણે મારા મિત્ર રાવ બદાહુર ભીમભાઈની સૂચના કાયુલ કોણી અને વખતો વખત એ વખતના સંબંધમાં મને કેટલીક વિગતો લખાવી આપવાતું તેમણે કાયુલ કોણું. એથી હું તેમની પાસ વખતો વખત જતો હતો અને જે તેઓ મને લખાવતા તે હું લખી લેતો હતો. તે સધળાં લખાણો એકઠાં કરીને જ આજે આ નિયંધ મેં તૈયાર કીધો છે અને તેજ હું તમારા હજુર રજુ કરુંછું. પંડીત ભગવાનલાલની પ્રકૃતિ દિવસે દિવસે નખળો પડતી જવાની આ સધળી વિગતો હું પુરેપુરી મેળવી શક્યો નથી. આ નિયંધ તે પંડિત ભગવાનલાલની જાંગનીતું માત્ર એક કુંકું વૃત્તાંત છે.

એ કુંક વૃત્તાંત રજુ કરવાને ભાડાં મળ ભાગ આથીજ લલચાયું છે કે જો પ્રસિદ્ધ દેશીઓનાં એવાં કુંક વૃત્તાંત તાજાં ને તાજાં બહાર પાડવામાં આવતાં નથી તો પછી થાય છે એમ કે ચોડા વખતમાં એવા મહાન દેશી પુરુષો સંબંધની સધળી વિગતો ભુલી જવાય છે અને તેની સાથે એવા મહાનપુરુષોના યાદગીરી પણ ચાપળે ભુલી જઈએ છીએ.

પંડિતનું વસિયતનામું.

પંડિત ભગવાનલાલને હું બીજ વખત મળવા ગયો ત્યારે જે બાળત વિષે આમને પેહેલી વાત થઈ તે બાળત તં તેનું વસિયતનામું હતું. એ વસિયતનામું લખેલું તૈયાર તેના મોં આગળ પડેલું હતું અને તેના ઉપર પંડિત પોતાની સહિ કરવાને તૈયારીમાં હતા. હું મોં આગળ હુંબાથી એ વસિયતનામામાં મારી સાક્ષી તરફે મારી સહિ કરવાનું તેમણે મને કહ્યું. પોતે વસિયતનામા ઉપર પોતાની સહિ કરી અને પછી સાક્ષી તરફે મેં મારી સહિ કરી. આ વસિયતનામા વિષે આ જગ્યાએ હું જરાક કંખાણુથી ઘોલવા માંગુંછું તે એટલા ઉપરથી છે કે આ દેશમાં

જે જાતનાં વસિયતનામાં કરવામાં આવેછે તે સંવધારી
આ વસિયતનામું નીચે પ્રમાણેની અગત્યની બાબતોમાં
જુદું પડેછે. પેહેલું, એ વસિયતનામામાં અપાયલી મીલ-
કતો કંઈ જુદાજ પ્રકારની છે; ખીજું, જેને એ મિલકત
આપવામાં આવી છે તેએ જુદાજ પ્રકારના માણુસો
અથવા મંડળીએ છે; અને ત્રીજું, ક્યે પ્રકારે પો-
તાની મિલકતોનો વહીવટ પોતાના ગત થયા પછી
થવો જોઈએ તે વિષે એટલુંજ નહીં પણ પોતાની
પાછળ ક્યા પ્રકારની ભરણુંની કિયા થવી જોઈએ
તે વિષે, પણ પોતાની અનુશાસો તેણે તેમાં હર્થાવી
છે. સાધારણ વસિયતનામા કરતાં આ વસિયતના-
મામાં આ અગત્યના ફેરફારો હોવાથીજ પંડિ-
તના આ વસિયતનામા વિષે કંઈ જાણવાની દં-
તેઝરી વિદ્યાન ગ્રહસ્થોને તથા અસલી લેખોનું શોધન
કરનારા ગ્રહસ્થોને એ વિગેરે ખીજાયોને સ્વાભાવિક
રીતે થાય છે. છવીસ વર્ષની પોતાની વિદ્યા ભરે-
લી કારકિર્દીમાં પંડિત અગવાનલાલે હિંદુસ્તાનના
જુદા જુદા ભાગોમાં પોતાનું સાન વધારવા ખાતર,
જુના સિક્કાઓ, શિલાલેખો તથા હરસ્તલિખિત પુસ્તકો
મેળવવા ખાતર તથા અસલી કોતરકામોના નમુનાઓ
મેળવવા ખાતર ધર્ણી અગવડ વેઠી મુસાફરીએ

કરી હતી. પોતાની આ મુસાર્રીઓના પરિણામ-
માં તેમણે ધર્ષણીક કિમતી ચિન્હેનો સંબંધ કરેલો છે.
એ સંબંધો આ વેરનો અસરનો ધતિહાસ જાળવાની
દ્વારા રાખતાર પુરષોને ધર્ષણો અગત્યનો તથા ઉપરોગી
થઈ પડ્યો એ સંબંધોમાં એક સંબંધ તો નેપાલના
ખુલ્લ ધર્મના હુસ્તલિભિત પુરતકોનો તથા જૈનધર્મના
હુસ્તલિભિત પુરતકોનો તથા વેદના સંબંધના કેટલાક
અસરના પુરતકોનો છે. ખીજોને સંબંધ અસરી સિક્કા
એનોછે. જે સિક્કાઓની સંખ્યા ૭૦૦ ઉપરાંત થવા
જય છે અને તે સિક્કાઓ ક્ષત્ર્ય રાજાઓના વખતના
છે. એ સિક્કાઓ ધર્ષણા એઠ છે અને તે માંથી હાલ
જાળાયના ઉપરાંત ચાર નવા રાજાઓ થઈ ગયા હો-
ય એવો ધતિહાસ મળી આવે છે. વળી એ ઉપ-
રાંત દક્ષિણ હિંદુસ્તાનમાં અસરના કાળમાં રાજ્ય
કરતા શાટકધર્ષી વંશના તથા ખીજવંશના રાજાઓ-
ના સિક્કા પણ મળી આવે છે. એ સિવાય ખીજ
પણ કેટલાક અગત્યના સિક્કાઓ છે. શિલાલેખોમાં
સૌથી અગત્યનો લેખ તેમને તેમના ઉત્તર હિંદુ-
સ્તાનના એકાદા પ્રવાસ વખતે મધુરામાંથા મ-
જ્યો હતો. એ શિલાલેખ સૌથી અગત્યનો એથી થ-
ઈ પડ્યો છે કે તે ધર્ષણાજ જીના વખતની એકદ્રિયત

પાલી ભાષામાં લખ્યાયદો છે. પંડિત ભગવાનલાલે વસિયતનામામાં ખુલ્લેખુલ્લું કખેલું છે કે 'આ લેખ ધર્ણા અગત્યનો છે અને ક્ષત્રપોના અને સિથિયનોના વખતની ઉપર જરૂરતું રાન હેખાડેછે.' પોતાના વસિયતનામાંના વહીવટ કરનાર તરફે તેમણે મા. કરસનદાસ વહીલાલદાસને નિમ્યા છે અને પોતાની મિલકૃતોતો કે-વી રીતે વહીવટ કરવો તે સંત્રણું તેમણે નિયે પ્ર-માણે તેમને ફરમાવ્યું છે:- 'હસ્તલિખિત પુસ્તકો મુંબઈની ખાંચ રાયક એશીયાટિક સોસાઈટીની લા-ઈઓરીને અર્પણ કરવાં અને એને માટે કમીટી પા-સે માગણી કરવી કે મારા ગુરુ અને શેઠ ડા. ભા-ઉ દાણનાં સંસ્કૃત પુસ્તકો ને જગાએ છે એની બાળુનું ખાનું ખાલી છે તેમાં એ પુસ્તકો રાખવા-ને મેહેરખાની કરીન રજ આપે. એ ખાનાના ઉપ-લા ભાગ પર લખે કે ભગવાનલાલ ઈંડા, દાકુતર ભાઉદાણના શિષ્ય પંડિત ભગવાનલાલ પોતાના સિક્કા-ઓનો સંબંધ ઈંગ્લાંડના બ્રિટિશ મ્યુઝિયમને અર્પણ કરે છે અને ફરમાવે છે કે એ સિક્કાઓનો સંબંધ એ મ્યુઝિયમાં મારા નામથી જુરો રાખવામાં આવે, ને તાંત્રિકતા તથા શિલા લેખા પંડિતનાં પોતાનાં નથી તેને વિષે પંડિત ફરમાવે છે કે તે તાંત્રિકતા તથા

શિક્ષા લેખો સહુ સહુના માલિકોને સપુરહ કરવા પણ
તે સપુરહ કર્યા પેહેલાં તે મળ્યાની રસ્તિને મની પાસે
લીધા વગર ચુક્કું નહિ.

‘આકીનાં જે મારાં પોતાનાં છે તે હું બ્રિફિશ મ્યુઝિયમને અર્પણ કર્યાછું ને એવી સરતે કે તેજુદી જગ્યા-
એ રાખે અને તેની સારી નાંધ રાખે. પોતે જે પુસ્તકો
બ્રિફિશ મ્યુઝિયમને ખસ્તિસ કરવા માગે છે તે સંબંધી
આવું લખાણું પંડિતે પોતાના વસિયતના માભાં કર્યું છે.

સિંહાંકૃતિની કુંભી.

પોતાના સિંહની આકૃતીવાળી કુંભીના શી
લાલેખના સંબંધમાં નિયલું લખાણું પંડિતે
પોતાના વસિયતના માંભાં કર્યાછું છે:- ‘આ મારા
સંગ્રહમાં સિંહાંકૃતિ કુંભી છે અને તે ઉપર
એક ટિયનપાલી લેખ છે. એ અમુલ્ય લેટ છે. એને
સારા ઉત્તમ લાકડાના અથવા પથ્થરના રટેંડ ઉપર
જીવી રીત તેની નીચેનો લેખ ખરાખ ન થાય તે-
મ ઉભો કરવાને બ્રિફિશ મ્યુઝિયમના કલ્યાણરને
વિનંતી કરવી. અને આશા રાખું છું કે એવી અ-
મુલ્ય ચીજ માટે એ માગણી ધર્ણી ખુશીથી કણુલ

થરો. તેમજ લેખોના હરતલિખિત નકલો અને
ડાખીને લીધેલી નકલો એ પણ સંધળું ખ્રિટિશ
મ્યુઝીમને અર્પણ કરું છું. વળી ગ્રાંબા, પિતળ,
પદ્ધતર વિગેરેની મૂર્તિ, કેતર કામ વરતુઓ, દાગી
ના વિગેરે એનિકિવશીની સંધળી મારી ચીજ હું
ખ્રિટિશ મ્યુઝીયમને અરપણ કરું છું ને તે પણ
મારી ખીજ વરતુની સાથે રાખે.' આ પ્ર-
માણે પંડિત ભગવાનલાલ પોતાના વસિયતનામા-
માં લખી ગયા છે અને હું આશા રાખું છું કે ડા.
પીટરસન ઉપલી વરતુઓના સંબંધમાં ખ્રિટિશ
મ્યુઝીયમના લાગતા વળગતાઓ જોડે પત્ર વ્યવહાર
ચલાવે છે એટલે તેઓ એટલી સંભાળ રાખશો.
પંડિતની સંધળી બક્ષિસોની ગોઠવણુના સંબંધમાં
તેમના વિચારોને અનુસરીને કામ કરરો. પં-
ડિતના ખીજનું પ્રસિદ્ધ થયલાં પુસ્તકો તેઓ મુંખ-
ઈની નેટિવ જનરલ લાઇબ્રેશને અર્પણ કરે છે.

ઉપર જણાવેલા સિંહના ચિત્રગાળા રિંકા લેખની
કુંભી તથા તેની ને છથ્યાઓ પંડિતે પોતે પાડેલી છે
તે તથા પંડિતે આ સોસામૃતીને અર્પણ કરેલાં હરતલિ-
ખિત પુરતકોનો હેવાલ હું અહિંથાં સલા હળુર રજુ
કરવાની રજા લડું છું. પોતાની આ શોધને લગતું નં

લખાળું પંડિતે પોતે તૈયાર કીએલું છે તે પણ સભા હજુર
રજુ કરવામાં આવ્યું છે. એ લખાળું પંડિત તરફ-
થા બરાબર સંભાળથી કરવામાં આવેલું ન હોનાથી
પ્રચાદ્ધ કરવાને લાયકની હાલતમાં નથી અને તેથી કરી-
ને હું હજું છુંછું કે ડા. પિટરસન એ લખાળું જોઈજુદ
પંડિતની આ શોધનો યોગ્ય ઘનસાર આપશે.
એ લેખમાંની હકીકત જાહેર થતી પેહેલાં આ ઠેકા-
ણું ઉધાડી પાડી ને શોધની કૃતિ પંડિતને મળવી
જોઈએ તેમાં તેને જેરજુનસાર મળે તેમ કરવા માગ-
તો નથી. પંડિત ભગવાનલાલનાં વસિયતનામાંનો એક
ઝકરો મેં તમો હજુર વાંચ્યો તે ઉપરથી તમોએ જોયું
દશો કે પોતાની આ શોધને તેઓ ધર્માજી અમૂલ્ય વા-
જાઓ રહે ગણેછે. પોતાની એ શોધને અમૂલ્ય ગણવાનું
તેમનું મૂળ્ય કારણ એ છે કે એ કુંભી ઉપર જે એ
સંખોછે તેમાં ક્ષત્રપ વંશના સોલ રાજાઓનાં નામો
લખવામાં આવેલાં છે અને એનામોથી ક્ષત્રપ વંશની વં-
શાવળી પુરે પુરી બંધ એસાડી શકાય છે, કે જે બંધે એસા-
ડતાં આ સ્તંભ ઉપર જગ્ણાવેલાં નામ વગર ધર્માજી
અડમણું પડતી હતી. અહિએં મારે જગ્ણાવવું એ-
દું નહિં દેખાય કે ડા. પિટરસન આ સિંહાદૃતિ
કુંભીનાળા શિલા લેખતો સ્તંભ ખ્રિશ મુક્તિ-

યમમાં મેદલી આર્યા પેહેલાં યુતીવરસીટીની લાઈ-
બ્રેરાના મકાનમાં થોડોક વખત રહેના હેશે તો તેથી
અહિંઆના જે દેશી અથવા યુરોપિયન ગૃહસ્થોને તે
જોવાની મરજી થાય તેઓ તે જોઇ શકશે.

ઉત્તર કુચા કૈમ કરવી.

પંડિતને કંધ પુત્ર અથવા વારસ નહોનો. તેઓ
પોતાના વસિયતાનામાં જગ્ણાવે છે કે ‘મારી શાખા
મારાથી બંધ થાય છે.’ વાલકેશ્વરમાં આવેલા પો-
તાના બંગલાનો વહીવટ તેઓ જીવરાજ ભાલુની શે-
ડાઈ તળે ચાલતી કંઢી ભાઈઓની શાતીને સોંપે
છે અને તેઓ જગ્ણાવે છે કે એ બંગલો ઉંચ શા-
તીના હિંદુઓ, જોઓ પોતાની તખિયતના કારણસ-
ર વાલકેશ્વરમાં રહેવા માગતા હોય તેમને આશ્રમ-
સ્થાન તરિકે વાપરવા આપવો.

પોતાની મિલકતના વહીવટ વારસે આ પ્રમાણે-
ની ગોઠવણુ કર્યા પછી પોતાના મરણ પછી પોતાના
શાખની શી વંદવસ્થા કરવી તથા પોતાના સગાવહા-
લાઓએ પોતાની મરણ કુચાના સંબંધમાં શું કર
શું તે વિષે કેટલુંક લખાણુ કર્યું છે. આ તરીકે વળી
એક બાધત કુ જે યુરોપિયન લોકેને બિલકુલ અ-

નેણી હસે તે હું જગ્ણાનવા માંગુંછું. એ બાબત યુ-
રાપિયનોને બહુનવાઈ જેવી લાગશે. પણ હિંદુઓ-
માં એ બિલકુલ સાધારણ છે. તે બાબત એછે કે વિરોધ
કરીને ખાલણ લોકોમાં પોતાની મરણ કિયાઓ કે જે
જીવત કિયાને નામે એળખાય છે તે પોતાના જીવ-
તાં છતાં તથા પોતાનેજ હાથે કરી લેવાનો રિવાજ
છે. આ જાતની કિયા પંડિત ભગવાનલાક્ષે પોતે પો-
તાની હૃદાતીમાં કરી લીધી હતી અને તેથી કરીને
એ કિયાઓ ઇશીથા પોતાના મોત પછી ન કરવી
એવા ઇરમાસ તેમણે પોતાનાં વસિયતનામામાં કરી
છે. વળી તેમણે એમ પણ જગ્ણાવ્યું છે કે જે માર
મોત મુંખાઈમાં નહિં પણ બહાર ગામ થાય તો
મારા શખને મારા જે મિત્રો તેમના શખ સાથે સમ-
શાન જાય તેમની પાસે બળાવવું; પરંતુ જે મારી મોત
મુંખાઈમાંજ થાય તો તો મારી દાઢી એવી છે
કે નિચે જગ્ણાવેલી રીતે મારા શખની વ્યવસ્થા ક
રવી; તે એ કે જે ગંગાજળ મેં જાતે કાર્થી-
થી આહ્યું છે તે મારા શખ ઉપર છાંટવું અને પછી
ઉપર એક ઘોયેલું સફેદ કપડું દાંકવું અને પછી
રામનું નામ પોકારતા પોકારતા સમશાન ભૂમિ ઉપ
ર લઈ જવું. પોતાના વસિયતનામામાં તેમણે એક

સૌથી અગત્યની ધર્છા જગ્ણાવી છે કે તેમના મરણ પછી તેમની શાતીના કેદ પણ સ્ત્રી અથવા પુરુષ મિત્ર અથવા સગાએ ઇદન કરવું નહિં. એ મ કરવાનો ચાલ હિંદુ લોકોમાં છે. વળી તેમજે વિનંતી કરી છે કે સ્ત્રીઓએ મરણ વખતે ડાનર રેહેવું નહિં. એમ પણ જગ્ણાવ્યું છે કે દાદ કરી આવ્યા પછી ધર પાસે જરા વિશ્રાંતિ લેઈને ધેર જગ્વાયા. મિત્રવર્ગે બેસવું હોય તો બેસવું પરંતુ રોચા વિગેરનો શિષ્ટાચાર કરવો નહિં. નુનાગઠ પોતાની મરણની ખખર આપનારા કાગળો પોતાના સગાએ ઉપર લખી મોકલવા અને તેમાં તેમના કુંકુંખીઓને નિતંતી કરવી કે મારાં મરણ કુંકુંખીએ મારી પછાડી રેવું નહિં તથા મારાં સ્ત્રી સગાએ મારી પછાડી કુટવું નહિં. તેઓ પોતાના વસિયતનામાંમાં એ બાયતસર લખે છે કે, ‘મારા શરીર ખખત મારા મિત્રોને અને સગાઓને લલામજું કરું છું તે ઉપર હું અત્યંત નઅતાપૂર્વક યાચના કરું છું’ કે એક પરવર્પસ પડેલા પ્રેતના આગલા માલીકનો ધર્છાથી વિરાસ કરવું એ કેવડું મોહેકું પાપ છે એ ધ્યાનમાં રાખીને કરવું જોઈએ.’ ખુશી થવા જોવું છે કે પંડિતે જગ્ણાવેલી ઉપલી ધર્છા પ્રમાણે સધળી તરફથી વર્તનામાં આવ્યું હતું.

પંડિતનું લખનચરિત્ર.

હવે પંડિત ભગવાનલાલની જુંદગીના સંખંધમાં કંઈક હેવાલ હું આપોશ. પંડિત ભગવાનલાલ છંદળ સંવત ૧૯૫૬ ના કાર્તિક સુદ વીજને દિવસે એટલે કે તાઠ ઉ મી નવેંખર ૧૮ ઊથ ના વર્ષમાં કાઠિયાવા-ડમાં આવેલા જુનાગઢ રોહેરમાં જનમ્યા હતા. તેઓ શાતિએ પ્રશ્નોરા નાગર આલણું હતા. એ શાતી ના-ગર આલણોની છ શાતીએંસોમાંની એક છે. પ્રશ્નોરા નાગર આલણોનો ધણો મોટો ભાગ પોરખંદર, જુનાગઢ, નવાનગર, મોરખી અને કાઠિયાવાડના ખીંદાં ભાગોમાં વસે છે. એ શાતીના લોકો પેઢી દર પેઢી વેદો ભણવાનો, કથા પુરાણો વાંચવાનો તથા ધર્મશાસ્ત્રો ભણવાનો તથા વૈદું કરવાનો ધંધો કરી તે ઉપર પોતાનો નિર્ધાર ચાલાવે છે. કેટલાકો વર્ણી જ્યોતિપતું કામ કરી પોતાનું પેટ ભરેછે. છંદળના તણું છોકરાએંમાં ભગવાનલાલ ઉમરે સૌથી નાતા હતા. તેમના ખાપે તેમને ગામ્ઝીશાળામાં ભણવા મુક્યા હતા. તે વખતે જેટલી કૃળવણી તે જાતની શાળાએંમાં અપાતી હતી તે લઈ તે પછી તે-મણું પોતાના બાપના ધરમાં સંરકૃતનો તથા વૈદકના અભ્યાસ કીધો. કુમનસિએ તે કાળ-

માં જુનાગઢમાં અંગ્રેજ શીખવા માટે ઝેન્ચ
સ્કુલો અથવા હાઇ સ્કુલો નહોતી કે જ્યાં જ્યાં જૈદને
તેઓ અંગ્રેજનો અભ્યાસ કરે. જેમ જેમ ભગવાન-
લાલ અસલી ક્રાતરકામ વિગેરેના પોતાના અભ્યા-
સમાં વધતા ગયા આને જેમ જેમ તત્ત્વસંબંધે તેમનું
માન બધે વધતું ગયું તેમ તેમ પોતાના અંગ્રેજ
જાનની અદ્યપતાથી તેમને મોટી અડચણું પડતી ગ-
ધ. જેરીને જ્યારે ડા. ભાડિ દાઝ સર્જનવાસી
થયા પણી પંડિત ભગવાનલાલનું નામ યુરોપ-
માં પુજુકળ પ્રઘાત થતું ગયું તેમ તેમ આ અડ-
ચણું તેમને વધારે નડવા લાગ્યું. યુરોપના જે જે
વિદ્યાન ગૃહદસ્થો સાથે તેમને પત્રવ્યવહાર હતો તેમાં
માત્ર ડા. અયુલરજ તેમની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં
પત્ર વ્યવહાર ચલાવતા. ડા. અયુલરનું શાન ગુજરા-
તી ભાષાનું સારું હોવાથી પંડિત ભગવાનલાલ ધ-
ર્ણાજ સંતોષ પામતા, કરણું કે તેમની સાથે પોતે
ખુલાસાથી ગુજરાતી ભાષામાં પત્ર વ્યવહાર ચલાવી શ-
કતા. બીજા યુરોપિયન વિદ્યાન ગૃહદસ્થો જેડે પત્ર વ-
વહાર તેમને અંગ્રેજમાં ચલાવવો પડતો હતો અને
તેમ કંબા માટે તેમને પોતાના ક્રેટલાક છંચ્ચો
મિત્રોની મદ્દ લેવી પડતી હતી; પણ એવી નંદી

માગતાં તેમને ખહુ ઓછું આવતું હતું. પોતાના ઘંચેજ શાનમાં વંધારો કરવાને મોડી ઉમ્મરે તેમણે પુઠકળ મથન કીછું પણ તે કામ તેને ખહુ કઢ્યું થઈ પડ્યું, જો કે તેઓ સાદું અંગેજ તે ધર્ણી સારી રાતે સમજ શકતા હતા. અસલી કોતરકામના પોતાના સંઘળા કામકાજમાં જે મહદ તેમને પોતાના યુરોપિયન તથા દેશી મિત્રો તરફથી મળતી હતી તે તેઓ કદિપણું છુપાવતા નહિં, પણ જાહેરમાં કષુલ કરતા.

જુનાગઢમાં હોવાથી પંડિત અગવાનલાલ ઘંચેજ ભાવાના શાનથી એનસિબ રહ્યા, પરંતુ એજ જુનાગઢમાં એવું કંધક હતું કે જેથી તેઓ વિદ્યાનોમાંના એક ક્રેચાયા, તેમની સાથે એળખાળુમાં આવ્યા તથા જેથી તેઓનું માન આટલું વર્ધી ગયું. અશોકના લેઝો માટે તથા શાહ અને ગુપ્ત વંશના લેઝો માટે પ્રખ્યાત ગિરનારનો પર્વત જુનાગઢની પડોસમાંજ આવેલો છે. એ પર્વત ઉપર આવેલા લેઝો જ્યારે જ્યારે તેઓ ગિરનાર ઉપર જતા ત્યારે દર વખત જોતા અને તે તેમને સમજવાનું ખહુ મન હતું; પરંતુ તે અસલની પાલી ભાષામાં લખાયલા બી તેઓ તે ઉકેલી શકતા નહોતા. તે ઉકેલવાનું

તેમને ખડુ ભન થયાથી તે ભાષા શીખવા માટે
તેમને અત્યંત આતુરતા થઈ, પરંતુ તે કાળમાં જુ-
નાગદમાં અથવા કાઠિયાવાડમાં કોઇ એરે પંડિત અ-
થવા વિકાન પુરુષ હતો નહિં કે નેને આ સમજવાનું
ભન થયું હોય અથવા એ સમજ રાકવાની તે શક્તિ
ધરાવતો હોય.

પંડિત ભગવાનલાલને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ગી-
રનાર પર્વત ઉપરનો પાલી ભાષામાં લખાયલો શિલા
લેખ સમજવાનું પાલી લાષાની પોતાની અજ્ઞાનતાને
લીધે બની ન રાક્યું એમ ખરં; પરંતુ એથી તે સમજ-
વાનો પોતાનો પ્રયત્ન તેમણે હારાને છોડી દીધો
નહિં. કેટલીક વિગતો ઉપરથી એમ ભાજમ પડે છે
કે કાઠિયાવાડનો તે વખતનો પેલિટિકલ એન્ટ કર-
નલ લેંગ ગિરનાર પર્વત ઉપરના ઉપકા શિલા લેખો
સમજવાને ધર્ણો ઉત્સુક હતો. આ કરનલ લેંગેજ ગિ-
રનાર પર્વત ઉપરના શિલા લેખો ઉપરથી છાપી કા-
ઢેલી એક નકલ શિલા લેખોની આખતમાં પ્રઘાત
થયલા અહસ્ય જેઝેસ પ્રિન્સેપ્સને કલકત્તે મોકલી
આપી હતી; અને એ નકલમાંના લખાણુને જેઝેસ
પ્રિન્સેપ્સને ખીજુ તરફથી ધાઉલી અને કપુરદીગી
રીમાંના શિલા લેખના લખાણ સાથે મેળવો નાછી

થીજ તે પોતાની પ્રખ્યાત શોધ કરી શક્યો હતો. એ શિલા લેખોમાં એન્ટિઓક્સ તથા ટોલેમીના નામો લખાયાલાં છે અને એ સધળા શિલા લેખોની મહત્વીની તથા બીજ કેટલાક જુના સીડકાગોની મહત્વી નેમસ પ્રિન્સેપ્સ પાલી ભાપાના મૂળાક્ષર ખરાખર બાંધ એસાઈ શક્યો હતો અને એ મૂળાક્ષરથી પાછળાથી બીજ પાલી ભાપાના શિલા લેખો ઉકેલવામાં એક પુષ્કળ ઉપયોગી કુંચી થઘ પડી હતી. આશરે ૧૮૫૪ના વર્ષમાં કરનલ લેંગે નેમસ પ્રિન્સેપ્સના ૧૮૩૮ ના વર્ષના ચોપાનિયાના એપ્રલ મહિનાના અંકમાંથા પાલી ભાપાના મૂળાક્ષરવાળું એક પાતું જુનાગઢના એક વિદ્યાન નાગર ખાલ્સા મહિંશાંકર જટાશાંકર ઉપર મોડલી. આપો એમ જણુંયું કે ‘નીરતાર પર્વત ઉપરના શિલા લેખોના અક્ષરો આ બારાખડીમાંના છે.’ કરનલ લેંગે મોડલેલો આ કાગળ પંડિત ભગવાનલાલના જીવામાં આવવાથી તેમણે તે મહિંશાંકર પાસેથી માગી લીધો અને તેના ઉપર મીડા તેલમાં ખોળેવા જીણું જીણું જે કાગળો મુક્કા તેના એ નકલ ઉતારી લીધી અને આસલ કાગળ તથા તે ઉપરથી લીધેલી એક નકલ મહિંશાંકરનાની બીજી નકલ પોતાની પાસે રાખી. આ

નકલની મહદ્દી પંડિત અગરાનલાલે ગિરનાર ઉપરનો ઇદ્રદામ શિવા લેખ ઉકેલનાનું મધ્યન છીએં, પરંતુ તેમાં તેમને માલમ પડ્યું કે ઉપલા શિવા લેખના લખાણુમાં તો પુષ્કળ જોડાક્ષરો તથા માત્રા એંઝો હુતી કે જેની સમજણું નેમસ પ્રિન્સસવાળો ખારાખડીની નકલમાં ન હોયાથી તેઓ સમજું રાખ્યા નહિં. પોતાની આ નિશ્ચિબતાથી કંટાળી ન જતાં સુંખદ્ધમાં વસતા પોતાના એક મિત્રને તેમણે વિનંતી કરી કે ગીરનાર પર્વત ઉપરના શિવા લેખને લગતાં કંદ્ચ પણ પુર્સ્તકો અથવા ચોપાનિયાં-મુંખદ્ધમાં વેચાતાં ભળતાં હોય તો મારે વાસ્તે ખરીદી મારા ઉપર મોકલો આપવાં. એ ઉપરથી દંગંડાની તથા ખંગાળાની તથા મુંખદ્ધની રોયદ્ધ એશિયાટિક સેસાયટીના ચોપાનિયાંની મદ્દ તેમને ભળવાથી તેમણું ગિરનાર પર્વત ઉપરનો ઉપલો ઇદ્રદામ શિવા લેખ ઉકેલવાનો ઇરીથી પ્રવાન છીએ. લગવાનલાલ પોતે કહેતા કે ‘આ શિવા લેખ ઉકેલવાનો મને એટલો તો ઉમંગ હતો કે હું તે માટે દરરોજ ગિરનાર ઉપર સાંજના ચાર વાગે પોણોંચી શકું એટલો વેહેદો જુનાગઢથી નિકળતો, તે સૂર્યનો પ્રકાશ ખંગ થાય ત્યાં સુધી માર્દ કામ ત્યાં હું ચલાગતો એને પછી

પાંડો કુન્તો તે હીવા થતાં જુનાગઢમાં આવી પોંહો-
ચતો. આવી રીતે મથન કર્યાથી હું મારા કામમાં
કૃતેહમંદ થયો અને ઉપલો શિલાદેખ ખરાખર ઉકે-
લી શક્યો એટલુંજ નહિં પણ મારા વધેલાં જાનથી
પ્રિન્સેપ્સને ગોઠવા એસાડેલા મૂળાક્ષરોમાં જે કેટલીક
ભુક્તો રહી ગાં હતી તે પણ હું સુધારો શક્યો.’’
જેમ જેમ વધારે શિલા લેણો પંડિત ભગવાનલાલના
લેવામાં આવતા ગયા તેમ તેમ તે સંબંધી તેમનો
ઉમંગ વધતો ગયો અને તેમ તેમ તે લેણો ઉકેલવાતું
કામ તેમને અત્યંત સવાળ પડતું ગયું. પંડિત ભગ-
વાનલાલના શિલા લેણો વિષેના આ વધતા જતા જાનથી
કરનાન લેંગ એટલો તો ખુશી થઈ જતો કે પંડિત
ભગવાનલાલને “શિલા લેણો સમજનારા એક યુવાન
શાસ્ત્રીનું” ઉપનામ તે તેમને આપ્તો. એ કાળમાં આ
અસલના શિલા લેણો સમજનારા આખ્યેજ એક એ
દેરીએ આખા હિંકુસ્તાનમાંથી. મળી આવતા.

૩૧૦ ભાડુ દાણ અને પંડિત ભગવાનલાલ.

તે કાળમાં સુંખાઈ છલાકામાં સ્વર્ગવાસી બાળગં-
ગાંધર શાસ્ત્રીજાએકર તથા સ્વર્ગવાસી ડા૦ ભાડુ દાણ

સિવાય કોઈ પણ દેશી અહસ્ય આ હેરામાં આસદી પ્ર-
તરકામ વિષે ઉંમગથી શોધ ચલાવનારા અંગેજેનો
જાહુટો ન હોનો. એજ એ અહસ્યો એ વિષયના સં-
ખ્યાંધમાં પંકતા હતા. લગભગ એજ વખતે મી.
એ. કે. ફેરફસ કે જે કરનાર લેંગની ગેરહુાજરી-
માં કાઠિયાવાડનો કામ ચલાઉ પોલીટીકલ એજન્ડ
નિમાયો હતો તેની સાથે ભગવાનલાલને ઓળખા-
ણું થયું. દિનતા ભરેલી ખાંતો વિષે નિયાર ચલા-
વવાનો લેટેનો શોખ મી.૦ ફેરફસને હતો તેટલોઝ
શોખ પંડિત ભગવાનલાલને પણ હતો. પંડિત ભગ-
વાનલાલથી ખુરા થઈ જવાથી તેણે ભગવાનલાલ
વિષે ડા. ભાઉ દાણને ભલામણ કોંબી. ડા. ભાઉ
દાણએ આ ઉપરથી સને ૧૮૬૧ના અક્રોંખર મહિ-
નામાં ભગવાનલાલ ઉપર એક પત્ર લખી તેને પો-
તાની પાસે તેડાવ્યા. એ ઉપરથી પંડિત ભગવાન-
લાલ પોતે એકદા છીધેલા ક્ષત્રપવંશના ૬૦ સિક્કા-
એ લઘુ મુંખાદ જના નિકાયા. મુંખદ આંદ્રા ૫-
છી. ડા. ભાઉ દાણએ પંડિત ભગવાનલાલને મુંખાદ-
ની સેયક એરિયાટિક સોસાયટીના તે વખતના પ્ર-
મૂખ મી. ન્યુટન જેડે ઓળખાણ કરાવી. મી.૦
ન્યુટન તે વખતે ક્ષત્રપવંશને જાતું એક લખાણ

તૈયાર કરતો હતો. પંડિત ભગવાનલાલે આણુલા ક્ષ-
રપવંશના ૬૦ સિક્કાઓ જોઈ તે આલ્યંત ખુશી થ-
યા. એ સિક્કાઓમાંના એકપર 'નાહાપાત' રાજનું
નામ હતું. ચા તથા 'ધીજા કેટલાંક' નામો સિક્કા
ઉપરનાં જોઈ તે ખાડુ ખુશી થયા. પંડિત ભગવાન-
લાલ ગિરનાર ઉપરના ફ્રદામા તથા સ્કંદગુરેત શિ-
લા લેખોની ને ખરી નકલ પોતાની સાથે લા-
યા હતા તે પણ તેમણે ડાં ભાડિ દાઢાંતે હવાલે
કોઈ. તેજ વાગ્યાં પંડિતે ડાં ભાડિ દાઢાંને
જણ્ણાટ્યું કે ગિરનાર ઉપર આવેલા ધીજા મૈર, ચુ-
ખ અને શાદી વંશના શિલા લેખો ઉકેલી કાઢાનું
કામ પણ કરીથી મૈરા ખાયા ઉપર ખરાખર રીતે ક-
રવું, એ કામ અત્યંત જરૂરનું છે. પંડિતના કેહેવા ઉ-
પરથા ડા. ભાડિ દાઢાંના વ્યાનમાં તે ખરાખર ઉત્તું.
એ વાત ખાડુ અગલ્યની હતી. ચા ઉપરથી એ કામ
ખરાખર કરવા માટે ડા. ભાડિ દાઢાંએ ભગવાનલાલને
કરીથી જુનાગઢ મોકદ્યા. જુનાગઢમાં ભગવાનલાલ
ગયા લારે તેમણે પોતાના પિતાના ભરણના સમાચાર
જણ્ણા. પોતાના પિતાના ભરણની કિયા પુરી થઇ
રહ્યા પણી તુરતજ તેઓ ગિરનાર જવા નિકાયા.
આને ત્યાં જઈને શાહી તથા સ્કંદગુરેત વંશના શિલા

લેખોની ખરી નકલો તૈયાર કોઈ અને તે ડ. ભાડિ દાજુ ઉપર મોકલી દીધી. આ શિવા લેખોની નકલો તથા તેમનું ભાષાંતર વાંચીને એ રાહા તથા રૂક્ષંદુરૂપું વંશને લગતું એક વિદ્વતા ભરેલું લખાણું તેમણે તૈયાર કરીને તે આ સભા હજુર તા. ૧૪ મા આગસ્ટ સને ૧૮૮૮ને દિવસે વાંચ્યું હતું. પોતાના એ લખાણુમાં ડ. ભાડિ દાજુ પંડિત લગનાનલાલ વિષે નિયે પ્રમાણે મુસાને કરે છે:—

રાહ વંશના શિવા લેખનું પ્રોફેસર વિલસને કૃધેલું ભાષાંતર કોઈ પણ રીતે સારું નથી. આન્ધ્રા શાતીના એક યુવાન ગ્રહસ્થ કે નેતે શિવા લેખના વિષયને લગતી સંસ્કૃત ભાષાનું સાંચારણું રાત હતું તેને શિવા લેખોના અક્ષરો ધ્યાત દ્વારા અનુભવાતી ભલાંભણું કોઈ અને પણી તેને ગયે વરી ભરી તરફથી ઉપદ્ધતા એ શિવા લેખો ઉપરાંત ત્રીજે પ્રખ્યાત અશોકનો શિવા લેખ પણ ખરાંતર જોઈતું નણેની ખરી નકલો લેવા ગિરનાર ઉપર મોકલ્યા. તેણે ઉતારેલો નકલો તે મુંબાઈ લાવ્યો તે મની જોઈએ એવા પસંદ ન પડવાથી પાંચ મેં તેને તથા એક ધીજી યુવાન આન્ધ્રાની ગિરનાર દ્વિપર મોકલ્યા અને તે અન્નોને ઉપદ્ધતા શિવા લેખાના નકલો એક પીળાથી

સ્વતંત્ર લેખાનું જગ્યાથ્યં. તો એ જુના ગટમાં રહી આ નકલો મને મોડલતા અને એ નકલમાં જે જે મને શક ભરેલું લાગતું તે તે ગિરનારપર જઈ કરીથી શિલા લેખ બેધ મને લખી જગ્યાવવાનું હું તેને લખતો. એ રીતે એ ભાગતના સંબંધમાં મારા સુધળા રાણી વિંસ મારા વિદ્યાન પંડિત પાંડુરંગ જોપાણા પાદ્યા સાથે વિચાર ચલાવ્યા પછી આ લખાણ મેં તૈયાર કરી સામા દજુર રજુ કર્યું છે. મારે જગ્યાનું બેઠાએ કે આ લખાણ તૈયાર કરવામાં કેટલેક દરજે, તો બેંક અપૂર્ણ રીતે મને મેસર્સ વેસ્ટરનગાડ અને નેકાની એ શિલા લેખોની નકલા સેદ્ધજરાન ઉપયોગી થઈ પડી હતી.

પ્રિન્સેપ્સની નકલમાંની ભુલો.

આ શિલા લેખના પ્રીન્સેપ્સે તૈયાર કરીથીના ભાપાંતરમાં તથા ડા. ભાડિ દાલ્લાએ તૈયાર કરીથીના ભાપાંતરમાં ખડું ફેરફાર હતો. પ્રિન્સેપ્સનું ભાપાંતર ખોડું હોવાનું કારણું કદાચિત શિલા લેખની તેણે મેળવેલી ભુલ ભરેલી નકલને લાધે હોશે શિલા લંખની શરૂઆતમાં ‘સુહરીન’ નામના સરોવરનું જે નામ આવે છે તો (પ્રિન્સેપ્સને ઉક્તા રાડ્યું નહોંતું).

વળી ‘ઝ્રદ્રદામા’ એ નામ તેને ઉકલી ન શકવાથી તેણે તેને ‘અરિદામ’ એ નામ આપ્યું હતું. વળી ડા. ભાડિ દાણાએ પોતાના લખાળુંમાં એક નવી ઐતિહાસિક રોધ કીધેલી ખાર પાડી હતી. તે એ હતી કે તે વખતે જેમ સાધારણ રીતે મનાતું હતું તેમ ‘ઝ્રદ્રદામા’ કંઈ ‘સ્વામી ચાઠાન’ નો પુત્ર નહોતો, પણ પૈત્ર હતો. શિલા લેખ ઉપર ‘ઝ્રદ્રદામા’ ના પિતાતું નામ હોવું જ જોઈએ, પણ શિલા લેખનો તેટલો પદ્ધયર ભાંગી જવાથી તે નામ મળી શક્યું નહોતું. ડા. ભાડિ દાણાએ વળી પોતાના ભાષાંતરમાં એ પણ નવી રોધ કીધી હતી કે સુદર્દાન સરોવર ઉપર પુલ બાંધનાર જેમ પ્રિન્સેપ્સે ગોઠવી એસાડ્યું હતું તેમ કંઈ ‘પાહાલવમાય’ દળરદાર નહોતો પણ ખરેખરી રીતે તે બાંધનાર ‘ઝ્રદ્રદામ’ નો પાહાલવ પ્રધાન શુવિશાખા હતો; આ શુવિશાખા નામના સંબંધમાં વળી તેજ વખતે ડા. ભાડિ દાણાએ એવો ખુલાસો આપ્યો હતો કે ફારસી ભાજા-માંના રીયાવક્ષા એ નામ ઉપરથી સંરકૃત જાળુનારા હિંદુએ એ તેનો અપભંશ કરી ઉપલું નામ આપ્યું હશે. વળી એ શુવિશાખાના સંબંધમાં તેમજુ જાળુંયું કે તેને ધણું કરીને આનર્ત તથા સૌ

રાષ્ટ્રનો ગવર્નર નિમનાનાં આવ્યો હો. તે વખત-
ના જુના કાગળાં પણ હિંદુ રાજીએ લલ્લાએના
ગવરનરોના ચોક્કાએ ઉપર પરહેશાએની નેમણું ક
કરવાનો રિવાજ કંઈ અસાધારણ નહોંતો. એવીજ
રીતે પાછળના કાગળાં મુસલમાન રાજીએ પોતાના
પ્રધાન તરીકે આથવા લલ્લાએના ગવરનર તરીકે
હિંદુએની નેમણું કરવાની રીત તો સાધારણ હુ-
તી એમ આપણે જાણુંએ છીએ. આ ગીરનાર ઉ-
પરના શિલા લેખોના સંબંધમાં ને ચાતુર્ય પંડિત
ભગવાનલાલે ખતાવી આપ્યું તેથી ડા. ભાઉ દાલ
એટલા તો રાજ થધ ગયા કે તેમણે ત્યાર પછી
હંમેશાં પંડિત ભગવાનલાલને પોતાની પાસેજ રા-
ખવાનો હરાવ છીએ. આ હરાવ ઉપરથી ડા. ભાઉ
દાલએ પંડિત ભગવાનલાલને જાયુકને વાસ્તે પોતા-
ની પાસ તેડાવી લીધા અને પંડિત ગીરનાર ઉપરના
શિલા લેખો ઉકેલવાના સંબંધમાં ને ચાતુર્ય ખતાવ્યું
હતું તે ઉપરથી પંડિતે પોતાના (ડા. ભાઉ દાલના) મ-
નમાં અસલી કોતરકામ તથા શિલા લેખો અને અસલી
સીક્કાએને લગતા વિષયમાં પોતાની યોગ્યતા સંપૂર્ણ
રીતે સિદ્ધ કરી આપી હતી. એ પ્રમાણે પોતાનો
અભિપ્રાય પંડિત ઉપરના પોતાના કાગળામાં તેણે

લાખ્યો અને પંદિત ભગવાનલાલને મુંખદમાં આવે
તો પોતાની તરફી સંખળી મહદ પોતે ભગવાન-
લાલને આપવાનું વચ્ચન આપ્યું.

મુંખદમાં પાછું આપ્યું.

એ કાગળ વાંચી પંડિત ભગવાનલાલ સને ૧૮૬૨-
ના એપ્રિલ મહિનાની ચોથી તારીખે મુંખદ પાછા
આવ્યા. ડા. ભાડિ દાખલે ધણું પ્રેમથી તેમની આ-
ગતાસ્વાગતા કીધી. તુરતાતુરત ભગવાનલાલની સગવ-
ડતા સારુ તેમણે પોતાના મકાનના આસપાસના ભાગમાં
એક તંધુ ઠોકાવ્યો. અને તેમાં ભગવાનલાલને ઉનારો
આપ્યો. આ રીતે આ એ વિદ્યાન પ્રદૂસથ્યો વચ્ચે જે
મિત્રતા થઈ તે ડા. ભાડિ દાખલ સ્વર્ગવાસ થયા ત્યાં લગાજુ
એમને એમ અખંડ રહ્યી. જે સંખંધમાં ડા. ભાડિ દાખલ
ભગવાનલાલ જોડે વર્તતા હતા તે સંખંધ કંપેક શેઠ
નોકરના જેવો નહોનો, પણ ખરી રીતે તો હિંદુસ્તા-
નના અસલના કાળના ખરા ધતિહાસના સંખંધમાં
મનુષ્ય જાતના શાનમાં વધારો કરવાના કામમાં તથા
હિંદુસ્તાનના અસલી કોતરકામ તથા રીકા વિષે
શોધ જાવવાના કામમાં ડા. ભાડિ દાખલ ભગવાનલાલને

પોતાના એક ભાગીયા જેવા ગણુત્તા હતા. હિંદુ-
સ્તાનમાં સખળે કરી આ ખંડી શોધો પોતે જોતે
કરવાતું કામ ડા. ભાડું દાખથી ન અને એવું હતું;
કારણું કે મુંખદુલ્હમાં તેઓ પોતાના ધંધામાં પુષ્કળ
રોકાઈ જતા. તમે જાણુતાહંશો કે વૈદકના તથા શાસ્ત્ર
વિદ્યાના પોતાના જીનને વાસ્તે ડા. ભાડું ખંડું પંક્તાયલા
હતા. ખરેખરું કહીએ તો આપણું ક્રેન્ટ મેડિકલ ઇન-
સ્પેચ્યુલમાં વૈદકનો અભ્યાસ કરી જે દેશી દાક્તરો પુ-
રીક્ષામાં પસાર થધ બહાર પડ્યા તેમાં ડા. ભાડું
દાન એક પેહેલી પંક્તિના ગણુત્તા હતા. એજ
કારણુથી મુંખદુલ્હની સધળી દેશી શાતીઓમાં તેનો
ધંધો પુષ્કળ ચાલતો. પણ આવી રીતે પોતાના
ધંધામાંજ રોકાઈ તે કોઈ ખીજ વાત ઉપર ધ્યાન
આપતા નહતા એમ નહોતું. પોતાના ધંધામાં કુરા-
ન હોવા ઉપરાંત ખીજ બધી રીતે પણ તે ધણું
વિદ્ધાન હતા. પોતે સુધરેલા વિચારના હતા અને સંસા-
રી, રાજકીય તથા ધર્મ સંખ્યાંધી બાબતો વિષે જે જે
સવાલો દેશી પ્રણમાં વખતો વખત ઉઠતા તેમાં
તેઓ ધણું ઉમંગથી આગળ પડી ભાગ લેતા વિ-
દ્ધાન માણુસોના તેઓ એક આશ્રયદાતા
હતા અને જે જે શાસ્ત્રીઓ તથા પંડીતો

તेमनी पास भह्यने भाटे आवता तेए साधे डा. भाउ दाल एवीनो नअताथी वर्तता अने तेएती ४३रो पुरी पाडता के तेए लांथी पाछा फरती वभत डा. भाउदालने अवन्तीना लोज राज जेवा उहार कही वभाणुता. आ वधा उपरांत असली केतरकाम तथा सीझाए। विषे धणुं उत्कृष्ट शान धरावनारा तेए हता अने आ हेशना असलना ईतिहासना संभं-धमां कुंच नवी नवी शोधो करवानो उत्साह तेमने अत्यंत हतो। आ सधणा कारणोने लीवे अने पो-ते पोतानां धंधाने लीवे वभते वभत मुंबध छो-डी भहार गाम जवाने अशक्त होवाथी एवा ए-क माणुस-री तेमने धणुज ४३र हती के ने माणु-स भहार गाम जधने इरीने असली लेए। संभं-धी शोधो पोताने वास्ते चक्राव्यां करे। आवा ए-क माणुस तरिके अगवानलाल तेमने भराभर वंध घेसता लाग्या एटला भाटे के अगवानलाल ते वभते पोतानी युवावस्थामां हता, महिना ने महिना सुधी भहार गाम २भडी पोतानी शोधो आगण चक्रावे ए-वी शक्तिवाणा हता अने छेल्लुं छेल्लुं शोधो कर-वानुं आ काम अगवानलालने पोताने धणुं प्रिय लागतुं। आ राते आ वन्ने भित्रो पोतपोतानी मे-

હેનતથી નવી નવી શોધો કરતા અને અસલી કે તરકામના વિષયના સંબંધમાં મનુષ્ય જાતના શાન માં વધારો કરતા. અંગ્રેજ ભાષામાં અસલી હિંદી ઓતરકામ તથા સીક્ઝાઓના સંબંધમાં જે કંઈ લખાતું તે સધળું ડા. ભાઉણાલ પોતાના મનમાં ૨ માઘી રાખતા. વળી, એ વિષયના સંબંધમાં જરૂરી તથા ફેચ્ય ભાષામાં લાંના વીડાન પુરણો જે કંઈ લખતા તેનું ભાષાંતર કરવી તે પણ પોતે સમજુ લેતા. એ રાતે યુરોપ તથા અમેરિકામાં આ વિષયના સંબંધમાં જે કંઈ લખાણો થતાં, ભાષણો અપાતાં તથા ચરચા ચાલતી તે સધળાથી ડા. ભાઉણાલ હંમેશાં પોતાને વાકેઝાર રાખવા જરાપણું ચુક્તા નહિં.

પંડિતનું અંજાની ગુરુ જેવા જવું.

મુંબાઈ ધલાકામાં પ્રખ્યાતી પામેલા સર અર્સંકોન પેરીની સાથે ૧૮૪૫ના વર્ષમાં ડા. ભાઉ દાલ અંજાની તથા એલોરાની ગુરુાઓ પેહેલી વાર જેવા ગયા તે વખતથીજ ડા. ભાઉ દાલના અંતઃકરણમાં એવી દુર્ઘા ઉત્પન્ન થઈ હતી કે એ ગુરુાઓની અંદરના શિલા લેખોની તથા ચિત્રોની ખરી

નકલો ઇરીથી તપાસ કરી ઉતારી લેવી જોઈએ.
 એ શિલા લેખોની તથા ચિત્રોની ને ન-
 કરો પ્રિન્સેપ્સે લીધી હતી ડા. ભાડિ દાજુને
 ખોટી લાગી. ડા. બર્ડ લીધેલી નકલો પણ તેમજે
 જોઈ તે તેમને ખડુ સંભાળથી લેવાયલી લાગી નહિં.
 એ ગુજરાતી અંદરના શિલા લેખોની ખરી નકલો
 લેવાનું કામ મુંબાધ સરકારે લેઝેન્ટ ડાય. એક
 છેટને સોંચ્યું હતું. લેઝેન્ટ ડાય. એક. એક લીધે-
 લી અંજંતાની ગુજરાતી શિલાં લેખોની નકલો છંગલંડ
 મોકલી દેવામાં આવી હતી પણ તેની એએક નક-
 લો ને આ સભાની લાધબેરીમાં મુકવામાં આવી હ-
 તી તે પણ ડા. ભાડિ દાજુને ખરી અને સંભાળથા
 લેવાયલી લાગી નહિં. આ બધું જોઈને ડા. ભાડિ
 દાજુને એક વાતની પુરેપુરી ખાત્રી થઈ ગઈ હતી
 કે જે માણસને ગુજરાતી શિલા લેખોમાં વપરાતા મુ-
 ગાંધીરાનું રાન ન હોય તે માણસથી એ શિલા લે-
 ખોની ખરી નકલો લઈ શકાય એ ન બને એવું છે.
 ૧૮૬૩ ના વર્ષના ફેલુઆરી મહિનામાં ડા. ભાડિ દા-
 જ ડા. હેત્રી કારટરની જોડે બીજી વાર અંજંતાની
 ગુજરાતી જોવા ગયા હતા. તે વખતે સવારથી તે
 સાંજ લગણુ મેહેનત કરી તેની અંદરના શિલા લે-

ખોણી ખરી નકલો લેવા પ્રયત્ન કર્યો પરંતુ તે લેવા-
નું કામ તેઓ પુરું કરી રાક્યા નહિં, કારણું તે
કામ ધણું મુસ્કેલ હતું અને અગવડ ભરેલું હતું
કારણું કે કેટલાક શિવા લેણા પુષ્કળ ઉંચાઈએ હતા.
અને દોગાવો ઉપર આવેલા હતા. ૧૮૬૩ના એપ્રિલ
મહિનામાં પંડિત અગવાનલાલ મુંખાઈમાં હાજર હ-
તા તે તકનો લાભ લઈ પોતે શરૂ કીધેલું કામ પુરું
કરવાનો તેમણું વિચાર કીધ્યા અને એમ વિચાર કરી
પંડિત અગવાનલાલને તે કામ પુરું કરવા માટે અ-
નુંતાની ગુફાએ ઉપર મોકલ્યા.

પંડિત અગવાનલાલને અનુંતાની ગુફાની તપાસ
કરવા માટે મોકલવાના સંબંધમાં પોતાનો એ ગુફા
વિષેનો નિંબધ આ સોસાયટીના એક સભા હજુર
વાંચતી વખતે ડા. ભાઉ દાળ ઘોલ્યા હતા કે ‘અ-
નુંતાની ગુફાની અંદરના સધળા શિવા લેણો સં-
ભાગથી જોઈ જવા જેટલી મને પુરસ્ક નહોતી અને
એ શિલા લેણોના લખાણુમાંથી કંઈ અગત્યનો ધતિહા-
સ મળો આવે એવું હું ધારતો હતો તેથી અને એ
લેણોની બરાબર તપાસ મારી અગાઉ બીજા ઝોંઘ
વિદ્ધાન ગ્રહસ્થે જોઈએ એવી કરી ન હોતી તેથી
એક યુવાન પંડિત કે જેને મેં મારી નોકરીમાં રા-

ખ્યો હતો અને જેને ગુરુચોના શિલા લેણોમાં વ-
પરાતી જાણા વિષે સારી આહિતી હતી તેને મેં મારા
એક બા લેખક સાથે મેં મહિનાના પાછળા ભાગમાં
મોકદ્યો. ભગવાનલાલ અજંતાની ગુરુચો ઉપર ગયા
અને ડા. ભાડિદાળુએ લીધેલી શિલા લેણોની નકલોમાં
જે કેટલાક અક્ષરો ખોટા જેવા લાગ્યા તેમાં સુધારો
કોઈ અનેતે સુધારેલી નકલો મુંખાંઘમાં ડા. ભાડિદાળને
મોકલી અને ડા. ભાડિદાળ બીજુ ને સૂચનાચો
શિલા લેણોના સંબંધમાં મોકલે તે પ્રમાણે કરવાને
તેઓ અજંતામાં રહ્યા. ડા. ભાડિદાળએ પાછળાથી
જે બીજુ સૂચનાચો કરી તે પ્રમાણે શિલાલેણોના
સંબંધમાં વધારે ચોકસી કરી તેની વધારે સુધરેલા
નકલોં તૈયાર કોઈ. ગુરુચોમાં એટલું તો બંધારં
હતું કે વખતો વખત સવારના તથા સાંજનાજ અ-
જવાળાથી શિલાલેણોમાંના અક્ષરો ઉકેલી રાકાતા.
એમ કરતાં ભગવાનલાલને ધર્ણી મુશ્કેલી નડતી અ-
ને ધર્ણાજ ધૈર્યથી તેમને કામ કરવું પડતું હતું.
આ સધળા શિલાલેણોની સંતોષકારક તપાસ કરી
ને ભગવાનલાલ જીનની આખરે મુંખાંઘ પાછા ઝીંધા.
અજંતાની ગુરુચોના શિલાલેણો આવી રીતે ધર્ણી
સંભાળથી ઉકેલ્યા પછી તથા તેમની ખરી નક-

લો ને ભાષાંતરો તૈયાર કર્યો પછી તેના સંબંધમાં એક રસાલો. ડા. ભાડિંગાંશે આ સભા ૬જુન
૧૦ માં જુલાઈ ૧૯૬૩ ને દિને વાંચ્યો હતો. અને
તે રસાલો આપણી સભાના જરનલના સાતમા
પુસ્તકમાં છપાયદો છે.

૧૯૬૩ના વર્ષની વર્ષાનાંતુ પંડિત ભગવાનલાંબે-
મુંખાંશુ. ગાળી. મુંખાંશુ રહીને પણ તેઓ કંઈ ન-
કામા બેસી રહ્યા નહોતા પણ એ પુરસ્કારનો વખત ના-
શાક, કારલી, ભાજી, ભેદસા, જુનાર, પીતળખોરી,
અને નાનેધાટની ગુજરાતીઓના શિક્ષાલોંઘાની ખરી
નકલો તૈયાર કરવામાં તે મણે ગાળ્યો.

જેસદ્ધાભીરના કેન્દ્ર ભાંડારેની તપાસ.

તા. ૨૨મી ડિસેંબર ૧૯૬૩ને દિવસે ડા. ભાડિંગાંશુ, મીં ખરસેદજુ નસરવાતાં કામા, મીં આરદે-
સર ફરામણ મુસ્તથા એ વિગેરે ખીજી કેટલાક ભિ-
ત્રો સહિત વાબ્ધ પ્રાંતો, ઉત્તર હિંદુસ્તાન, ખાંગા-
ળા અને દક્ષિણ હિંદુસ્તાનની મુસાફરીએ નિકળ્યા.
પરંતુ મુંખાંશુ દાડ્યા પેહેલાં તે વખતના
મુંખાંશુના ગવરનર સર ખારટલ ક્રીઅરની વિં-

નાંતી ઉપરથી જેસલમીરના જૈન ભંડારોની તપાસ કરવા માટે તથા તેમાંથી જે અગત્યનાં અને અસલનાં પુસ્તકો મળ્ણી આવે તેની નકલો લેવા માટે ડા. લાલદાણ પોતાના પંડિતો પાંડુરંગ ગોપાળ પાંદ્યા તથા ભગવાનલાલને જેસલમીર મોડલવાનું નક્કો કરી ગયા હતા. ૧૮૬૪ ના વર્ષના કંડકડતા શિખાગામાં આ એ પંડિતો કરાંચી અને સિંધને રસ્તે થઠને જેસલમીર ગયા. જેસલમીરના દરખારે તેમને જૈન ભંડારો તપાસવાની પરવાનગી આપી. જે જગ્યામાં આ પુસ્તકો રાખવામાં આવ્યાં હતાં તે જગ્યા બહુજ ભેજવાળી હતી. એવી ભેજવાળી જગ્યામાં એસી આ એ અહસ્યથોને જે પુસ્તકો અગત્યનાં ને અસલનાં જગ્યાથ તેની નકલો ઉતારો લેવી પડતી. આ મિની જગ્યામાં જેસવાથી તેમને સકત છતું વેઠાં પડી. ભગવાનલાલે ટાઈઝાઇડ નામના એરો તાવથી અને પાંડુરંગ પાંદ્યાએ મેલેરિયસ તાવથી લગભગ બાવિસ ઉપરાંત દિવસ લગણું સકત મંદુવાડ લોગવ્યા છતાં તેઓ જેસલમીરમાંજ રહ્યા. એ પ્રમાણે નણ મહિના ત્યાં રહ્યા પછી તેઓ ૧૮૬૪ ના મે મહિનામાં ડીસાને રસ્તે મુંખાં પાછા ઈંદ્રી.

૧૯૬૫નાં વર્ષમાં તથા ત્યાર પછીના કેટલાંક વર્ષો-
માં વિદ્યાન લોકો પણ પોતાના કામને આરણે મુક્કી
ખીજીજ કામપર મંડ્યા હતા. અમેરિકાની લડાઈને
લીધે મુંખાઈનાં ઇનો ભાવ એકુદમ ચઠી જવા-
થી મુંખાઈમાં પૈસાની પુષ્કળ રેલમછેલા થઈ ગઈ
હતી અને તેથી કરીને સધળા સાથે વિદ્યાન લોકો
પણું એ ઝનાજ વ્યાપારમાં પડી ગયા હતા. એ
સારો પેટે જાળીતી વાત છે કે પૈસાની એ રેલમ
છેલા માત્ર યોડો વખતજ મુંખાઈમાં રહી હતી. એ
રેલમછેલા યોડો વખત રહી એવું તો ખરાખ પ-
રિણામ આવ્યું કે કેટલાકોને હેવાળાં કાઢવાં પડ્યાં
તથા કેટલાકો તો ધરાયાર પગરના થઈ ગયા હતા.
એ વખતે પંડિત ભગવાનલાલે હિંદુસ્થાનમાંનાં સ-
ધળાં અસલતાં હેવાલારો તથા તિર્યસ્થાનો જોઈ તે-
માં ને કંઈ શિલા લેખો હોય અથવા અસલતાના કા-
ળના છતિલાસના સંબંધમાં ખીજું ને કંઈ જાગુવા
નેવું હોય તેના શોધ કરવાને આપા હિંદુસ્થાનની
મુસાફરીએ જવાનો નિચાર કે ને તેમણે ધર્ણા વ-
ર્ષો થયાં પોતાના મનમાં નક્કી કરી મુક્ક્યો. હતો
તે અમલમાં મુકવાનો નિશ્ચય આધો: પો-
તાના ઉત્તર હિંદુસ્થાનના પ્રવાસમાં ડા. ભાડુ દા-

જીએ ને જોયું હતું તે ઉપરથી ડા. ભગવાનલાલે
કરેલો ઉપલો વિચાર તેમને બહુંજ ઢીક લાગ્યો.
ડા. બાઉ દાણાએ એ ખાખતના સંઅધમાં લખ્યું
છે કે ‘હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા આગોમાં મારા પ્ર-
વાસમાં ધર્માચેક નવા લેખો તપાસવાની તથા તેમ-
ની નકલો લેવાની મને તક મળી હતી અને મારી
ખાત્રી છે કે ને શિલા લેખો તથા તાંત્ર પત્રોની
નકલો આજ ધર્માં વર્ષો થયાં લેવાઈ છે તેની સંભા-
ણથી ફરીથી પાકા પાયાપર તપાસ થવી જરૂરની
છે અને વળી હું એમ પણ કહુંછુ કે મે મારા
પ્રવાસના દરમિયાનમાં દેવાલયો ઉપર તથા એવી ધર્મની
જગ્યાએમાં હળવો એવા શિલા લેખો જોયા છે કે
ને તેની તપાસ કરવાનું કામ ભગવાનલાલ જેવા
વિદ્વાન ભાગ્યુસ ગોતાને હાથ ધરે તો મારી ખાત્રી છે કે
આ દેશનો પ્રાચીન ધર્તિહાસ જાગ્યવાને આતુર અને
ઉમંગી ચુરોપિયન વિદ્વાનો સ્વર્પને પણ ન ધારે એ-
ટલું ખંડુ અજ્ઞવાળું આ દેશના પ્રાચીન ધર્તિહાસના
સંઅધમાં પડ્યાં વગર રેહે નહિં. ચુરોપિયન વિદ્વાનો
તે કામમાંવાજખી રતે શિલા લેખો ઉપરના લખાણોની
વધારે ખરી નકલો થવાનું અલ્યંત અગલ્યતાવાળું સમ-
જતા હતા. એમ તેઓ ધારે એ સ્વાભાવિક હતું

કારણ કે શિક્ષા લેખોની ખરેખરી અને બરાબર ઉ-
કેલાયલી નકલો ઉપરજ સર્વે પ્રકારનો આ દેશનો અ-
સલનો ધતિહાસ તૈયાર કરવાનો આવાર હતો. એ
શિક્ષા લેખો બરાબર ઉકેલાવાને બહલે ખોટા ઉકેલા-
વાથી કેવો જોટો અર્થ કરવામાં આવે છે અને તેથી
કેવાં નહારાં પરિણામો આવે છે તેનો એક અત્યંત
રમુજુ દાખલાં સામાન્ય રીતે ગુજરાતમાં એક કેળે-
વત તરીકે થઈ પડ્યો છે. એ દાખલો એવો છે કે
ભારતાડના એક રહેવાસીને ગુજરાતમાં રહેતા પો-
તાના એક સગા ઉપર એક પત્ર લઈ પડ્યો હતો અને
તેમાં એક વાક્ય નિચે પ્રમાણેનું હતું.

ક ક અ જ મ ર ગ ય છુ ક ક ક ટ છુ.

એ વાક્યનો અર્થ એક જણો એવો ઝીધો કે ‘કા-
કા આજ મરી ગયા છે. કાકી કુટે છે.’

આ વાક્યનો આ અર્થ કરવાથી ગુજરાતમાં વસતા
પેલા સગાના ધરમાં પુછુળ રડારોળ ચાંદી અને એ
રડારોળ જ્યારે ખીજ માણસે એ વાક્યનો
અર્થ નિચે પ્રમાણે કર્યો ત્યારેજ મટી અને પાછી
ધરમાં સઘળે ખુશાલી પસરાઈ ગઈ. તે ખીજ મા-
ણસે ઉપલા વાક્યનો અર્થ એવો ઝીધો કે

‘કાકા અજમેર ગયા છે કાકી કુટે છે.’

ઉત્તર હિંદુસ્થાનમાં પ્રવાસ.

ભગવાનલાલ ડા. ભાડિ દાજુ પાસ એક વર્ષની રજા લઈને ૧૮૯૮ના વર્ષમાં ઉત્તર હિંદુસ્થાનની મુસાફરીએ જવા નિકળ્યા. તેઓ નાગપુર અને જમલપુરને રસ્તે થઈને અદઢાખાદ જઈ પોંછેલ્યા. અદઢાખાદમાં જઈને ત્યાંતા પ્રખ્યાત સ્તાંબ ઉપરના સમુદ્રગુમના અસલી શિલા લેખની કૃપા ઉપર ખરી નકલ લેવા માટે તે સ્તાંબની ઉંચાઈએ એક પાલખ બાંધવાની રજા તેમણે ત્યાંતા સરકારી અમલદારો પાસ મેળાવી. સમુદ્રગુમ નામના આ લેખની ખરી નકલ લેતાં તેમને આખા પાંચ દિવસ લાગ્યા. આ નકલ બરાબર તૈયાર થયા પછી તેમણે તે ડા. ભાડિ દાજુને સુંખ-દુષ્પ્રેરી કરી દીધી. એ નકલ જોઈ ડા. ભાડિ દાજુ એવા તો ખુશ થઈ ગયા અને તેના આત્માંત ઉપ્યોગીપણું વિશે તેમને એવો તો હુંચો વિચાર આપ્યો કે તેનું અંગ્રેજ ભાષાંતર કરી તથા તેના સંબંધમાં પોતાની કેટલીકિટિકા તૈયાર કરી તેનો તેમજો આ સોસાયરીની સભા. હજુર એક નિબંધ વાંચ્યો હતો. પોતે ઝાંઘેલી કિટિકામાં ડા. ભાડિ દાજુએ જણ્ણાંદ્યું હતું કે આ ઉપલા શિલાલેખનું લખાણું ખીજ કેટલાકોએ અગાડી ઉકેદ્યું

હતું તે ધર્મજ હેરકેરાને ખોડું હતું અને ભગવાન-
લાલે આ લેખ જે હોંશીઆરીથી ઉકેલ્યો છે તેથી સમુ-
દ્રગુમની બરોઅરીના તે કાળના કેટલાક પ્રખ્યાત પુરુષોનાં
નામ મળી આવે છે. અલડામાણ છોડી પછી પંડિત ભ-
ગવાનલાલ બનારસ, ભીતારી, મયુરાં અને દિલ્હી ગયા.
બિતારીમાંથી અને જરૂર કરીને મયુરામાંથી તેઓ
ધર્મ જુના શિલા લેખોની નકલો ઉતારી શક્યા.
જનરલ કનીંગડામે મયુરાનું જે વર્ણન આપ્યું હતું
તે વર્ણન વાંચીને તેઓ અગાડીશીજ ધારતા હતા કે
મને મયુરામાં અસલી લેખો મળી આવશે
આ તેમની ધારણા ખરી પડી અને મયુ-
રામાં ગયા પછી અસલી લેખોના તથા ખીજ
ધર્મ અસલી સિક્કા મદ્યા. મયુરામાં આ-
વેલાં દરેકે દરેક અસલી દેવાલયો, ધર્મની
ખીજ જગ્યાએ. તથા ત્યાં આવેલાં ખુદ લોકોનાં
સ્થાનો બરાબર સંલાળથી જોઈ જવાનો પંડિત ભ-
ગવાનલાલે નિશ્ચય કીધો. મયુરાના બજારમાં એક-
દ્વિયન અને સિદ્ધિયન કાળના જે કેટલાક સિક્કાએ
તથા અસલના કાળને લગતી જે કેટલીક નમુના
લાયક વરસ્તુ તેમના જોવામાં આવી તે સધળી તેઓએ
પોતાની પાસના સધળા ઐસા ખરચી વેચાતી લેઇલીધી.

ઉત્તર હિંદુસ્તાનમાંની પોતાના મુસાફરી માંથી તેઓ
૩૫ શિલા દેખો મેળવીને તથા કેટલાક અસલના
કાળના સિક્કાઓ તથા અસલી ઉત્તર કામના નમુનાં
એ લઈને મુંબઈ પાણી કર્યા. પોતાના આ
પ્રવાસમાં તેમણે જે જે કંઈ જોયું હતું તેથી તેમને
ખીજે ખીજે ટુકાણે વધારે જોવાની રૂણા ઉ-
ત્પન્ન થઈ. ડા. ભાડિ દાઝના પ્રયત્નથી ખીજુ વાર
ઉત્તર હિંદુસ્તાનની મુસાફરી કરવાનો અરજ જુ-
નાગણા દરખારે તેમને આપવાતું કણું કોણું.
આથી ભગવાનલાલ ખીજવાર ડા. ઉ મી માર્ય
૧૮૭૧ને દિવસે મુંબઈથી નિકળ્યા. આ વંખત
તેઓ નિકળ્યા તે સધળી તૈયારીએ કરીને નિકળ્યા
હતા. મોટા મોટા એષાદ્વારા અદસ્થોના લલા-
ભણું પત્રો તેમણે ઉત્તર હિંદુસ્તાનના એષાદ્વિનારો
ઉપર મેળવ્યા હતા. ડા. ભાડિ દાઝના પરિશ્રમથી
હિંદુસ્તાનની સરકારે પોતાના બાંડર સેફેટી મી.
સી. ને. લાયનની સહિથી અધ્ય સત્તાવાર હુકમ
કાઢી મથુરાં, આચ્છા, ખીનારસ, ઇરકાયાદ, ગોરક્ષુર,
ધાર્જીપુર અને અલહાબાદના માલસ્ક્રેટોને પંડિત
ભગવાનલાલની મુસાફરી અને તેના કારણો વિષે
ચેતવણી આપી હતી અને તેમને ઇરમાયું હતું
કુ અસલી લેખો વિગેરેની શોધના કામમાં

પંડિતને ને મહા જોઇએ તે તેમણે આપવી અને
 સંભાળ રાખવી કે પોત પોતાના લદ્ધાનાં કોઈ પણ
 માણુસ તરફથી પંડિતને તેના કામમાં કોઈ પણ જા-
 તનો ગાંડકાવ કરવામાં આવે નહિં તથા તેને કોઈ
 પણ જતની છજી પાંહોચાડવામાં આવે નહિં.
 પોતાના આ પ્રવાસ વખતે ભગવાનલાલ પોતાની
 પતિને પણ સાથે લઈ ગયા હતા કે જેને પણ આ
 પ્રવાસના અનુભવો થયા હતા; તેને પણ તંબુમાં રેહેવું
 પડતું હતું, તાથ તડકો સેવવો પડતો હતો અને
 જંગલમાં પણ રેહેવું પડતું હતું. આ વખત પો-
 તાને પ્રવાસે ભગવાનલાલ નિકળ્યા તે ખંડવા, ઓંકા-
 રેશ્યર, ધંદોર, ઉજાજન, મોન્ટિવર, બિલસા, સાંચી,
 ઉદ્યગનીરી, બિતારસ, અલહાબાદ, દિલ્હી, કાશી,
 મયુરા અને આચા થઈને ગયા હતા. આગ્રાથી નિ-
 કળી પછી તેઓ ગ્વાલિયરમાં ગયા હતા. ભગવાન-
 લાલના પતિને ને થોડાક વખત થયાં મંદ્વાડ લાગુ
 પડ્યો હતો તેનું જેર ગ્વાલિયરમાં પુષ્પળ વધી
 ગયું અને તેથી કરીને ૧૮૭૨ના માર્ચ મહિનામાં
 અલ્ઘાહાબાદને રરતે થઈને તેમને મુંખું તુરતાતુરત
 પાછું ફરવું પડ્યું. મુંખાં આવ્યા પછી અ-
 ગવાનલાલના પતિને ડા. ભાજી દાખનું ઓસડ કરવામાં

આવ્યું કે જેથી તેમનો મંદવાડ નરમ પડવા લાગ્યો
 ને થોડાક અઠવાડિયામાં તો તેઓ બિલકુલ સારાં
 થઈ ગયાં. પોતાના પટિને બિલકુલ સારાં થઈ ગ-
 યલાં જોઈ પાછા ઉત્તર હિંદુસ્તાનમાં પ્રવાસ કરવાનો
 તેમણે વિચાર કર્યો. આ વખત તો તેમણે પુંકળ
 શોધ ચલાવવાનો નિશ્ચય ઝીધો. જેમ જેમ તેઓ
 વધારે શેહેરોની મુલાકાત લેતા તેમ તેમ તેમને વધારે
 તપાસ કરવાનું ને શોધવાનું મળતું. આ વખત પણ
 ડા. ભાડુ દાણની ભલામણુથી જુનાગઢ દરખારે
 અગવાનલાલના પ્રવાસ માટે નાણુંની એક સારી
 રકમ તેમને આપી. એથી તેઓ ૧૮૭૭ના વર્ષના
 ડિસેંબર મહિનામાં પાછા ઉત્તર હિંદુસ્તાનના પ્ર-
 વાસે નિકળ્યા. આ પ્રવાસમાં તેમને એક ન આશા
 રાખી શકાય એવી તક મળી. તે એ કે તેઓ ન-
 પાળ તથા ટિબેટની સરહદના પ્રાંતોમાં પણ પ્રવાસ
 કરવામાં શક્તિ શક્યા. તેમના આ પ્રવાસનું વર્ણન
 કરવા એસીએ-તો એક મોટું પુસ્તક ભરાય. પંડિત
 અગવાનલાલે પોતાના સધળા પ્રવાસો જેવા કે બલુચિ-
 સ્તાન તથા યુસુફબન્દ મુલકમાંના પોતાના પ્રવાસમાંતું;
 નેપાળમાં પોતે જે કંધ જોખું તથા શોધી કરી તેનું,
 નેપાળના વડા પ્રધાન સર જગ્ગ બાહારું તેમને જે

અત્યંત માન આપ્યું હતું તેનું, નેપાળમાંના ખુદ્દો-
ના ધર્મ સંબંધના જે રિતી લેખો તેમણે જોવા
હતા તેનું, પોતે જે ખુદ્દ ધર્મનાં દેહેરાં જોયાં હતાં તેનું
તથા નેપાળમાં પોતે જે સહત મંદવાડ ભોગવ્યો તેનું એ
નિગેરે ખોણું કુટલીક જાણવા જેવી ખાખતોનું ટાંચણું
તેમણે ગુજરાતી ભાષામાં કરી રાખ્યું છે. આમાંનું
ધણું ખરું ટાંચણું પોતાના મિત્ર અને પોતાના
પસિયતનાંમાના વહિવટ કરતાર મીં કરસનદાસ
વહલભદાસ ઉપર પત્રના આકારમાં તેમણે લખેલું
મળી આવ્યું છે. મારા મિત્ર મીં કરસનદાસ વહલભ-
દાસ વિધા વૃદ્ધિના કામ માટે વખતો વખત મોટો
પરિશ્રમ લેતાં ચુક્તા નથી તેથી તેઓ આ ટાંચણા
બહાર પાડવામાં કોઈ પણ રીતે ઢીલ કરશો નહિએ
એમ હું આશા રાખ્યું છું. આ ટાંચણું ઉપર ઉપરથી
પણ જોયા પછી મને લાગ્યું હતું કે તે ટાંચણુમાં
પંડિતે પોતાના પ્રવાસોનો આપેલો હેવાલ તથા તે-
મણે જે જે જેથું તે ઉપરથી તેમણે બાંધેલાં મતોથી
જાણુંતા થવાને વિદ્ધાન લોડો છાંતેનાર થશો એટલું જ
નહિ પણ એ ટાંચણું સર્વ રીતે એવું રસીક છે કે
સાધારણ માણુસોને પણ તે વાંચવું ગમશો. તે
લખાણ્ણાની વિદ્ધતાને લીધે ગુજરાતી ભાષામાં પ્રસિદ્ધ

થયલાં ઉમદા પુસ્તકોમાંનું તે એક ગણારો અને ગુજરા-
તી ભાષામાં હંચી પંક્તિનાં પુસ્તકોની સંપ્રયામાં પગુ
રધારો થશે કે જે સંપ્રયા હાલમાં ખડુ થોડી છે
અને તેમાં સારો વધારો થવાની જરૂર છે.

પંડિત ભગવાનલાલ તરફે ડા. બાઉ દાલનો અત્યંત પ્રેમભાવો

પંડિત ભગવાનલાલ પોતાના આ છેલ્લા પ્રવાસમાંથી
પાછા ઇરી મુંબદુઃખ આવ્યા ત્યારે તેમના જોવામાં આવ્યું
કે આ ખા હિંદુસ્તાનમાંથી જે એક માણુસ તેમની
શોધી વાસ્તે છંતેઝર રેહેતો તથા જેણું આ શો-
ધી કરવામાં તેમને મદદ આપી હતી તે માણુસ
પક્ષાચાતના દરેદરી સક્ત પોડા ભોગવતો હતો.
એ વ્યાધીથી ડા. બાઉ દાલ ધીમે ધીમે ખડુ ક્ષીણ
થતા ગયા. આખરે ૧૮૭૪માં મે મહિનાની ૨૬મી
તારિખે તેઓ કૈલાસવાસી થયા. ડા. બાઉ દાલના
મરણુથી પંડિત ભગવાનલાલે એક એવા માણુસને
ખોયો કે જે, તેમનો માત્ર એક મિત્ર તથા આશ-
યદાતા હતો એટલુંજ નહિ પણ અસલી
કેખો કિગેરેના સંબંધનો તેમનો ઉમંગ વધારનાર

યણુ તેજ હતો. એવા .એક માણુસના મરણથી
પંડિત ભગવાનલાલને બહુજ દુઃખ લાગ્યું. એવું
દુઃખ તેમને લાગે એમાં કંઈ નવાઈ જેવું નહોટું
કારણ કે ડા. ભાડિ દાજુ પંડિત ભગવાનલાલ ઉપર
અત્યંત ગ્રેમ રાખતા. પોતા ઉપરના ડા. ભાડિ દા
જુના ગ્રેમભાવનો દાખલો આપતાં પંડિત ભગવા-
નલાલ કેહેતા હતા કે 'નેપાળમાં હું હતો ત્યાં
મારા મંદવાડની ખખર સાંભળી ડા. ભાડિ દાજુને
બહુ ચિંતા થઈ અને મારી તબિયત વિષે કંઈ પણ
ખરાખર ખખર મેળવવાની તેમને છચ્છા થઈ. એ
વખતે ડા. ભાડિ દાજુ પોતે મંદવાડમાં પડ્યા હતા
એટલે તેમનાથી બહાર નિકળાતું નહોટું. એ કા-
રણથી આપણી સોસાયટીના તે વખતના સે-
કેટરી મીં વુડને તેમણે પોતાની ખાસ તેડાવ્યા.
ડા. ભાડિ દાજુને જ્યારે મીં વુડ મળવા આવ્યા
ત્યારે મીં વુડના મેં આગળ મારા મંદવાડ વિષે
તેમણે સધળી વાત કહી અને મીં વુડને કહ્યું કે
મારી તબિયતના સમાચાર નેપાળના તે વખતના
રેસીડિંગ મીં ગરડલસ્ટન મારકૃતે મેળવવાની તેમની
ઘણી છચ્છા છે. વળી તેમણે કહ્યું કે તેઓ મીં
ગરડલસ્ટન ઉપર એવો તાર મુકવા છચ્છે . છે કે

તેણે જાતે મારી મુલાકાત કેવી અને મારી તબિયતના સમાચાર તાર મારણત તેમના ઉપર મોકલવા. એવી રીતે મીં ગરડલસ્ટન ઉપર તાર મુકવામાં આવ્યો અને તારમાં કરેલી વિનંતી પ્રમાણે મીં ગરડલસ્ટન મારી મુલાકાત લઈ ગયા અને પછી તે ખાયત ડા. લાઉદાજીના જાણવા માટે મીં વુડ ઉપર મીં ગરડલસ્ટને તાર ક્યો કે પંડિતનો (એટલે મારો) તાર ઉત્તરી ગયો છે અને પંડિત યોડા નખતમાં હિં-
હુરતાન તરફ આવવા નિકળે છે. વળી ડા. લાઉદાજીના પોતાની તરફના પ્રેમભાવનો ખીંચે દાખલો આપાં પંડિત ભગવાનલાલ કેહેતા કે જ્યારે ડા. લાઉદાજીના જાણવામાં આવ્યું કે નેપાળમાં ભણતી ખરાય તુવેરની દાળથી મારી તબિયત બગડતી હતી લારે તેમણે મુંબાધથી યોડીક તુવેરની દાળ મારા ઉપર પોસ્ટની મારણતે મોકલી તો જે કે દાળ ઉપર પોસ્ટનો દર એટલો બેઠો કે તુવેરની દાળની અસલ કિમત કરતાં બમણો પોસ્ટનો દર તેમને એવી રીતે મારા ઉપર દાંગ મોકલતાં લાગ્યો. આવી રીતે પોસ્ટની મારણતે કોઈ તુવેરની દાળ જેવી વસ્તુ મોકલે એ પોસ્ટ ખાતાના માણુસોને બહુ અજાયબ જેવું લાગ્યું અને તેમને શક પેઠો કે અંદર મોકલેલી

વસ્તુ તુવેરની દાળ નહિ હોય પણ બીજુ કંઈ વસ્તુ
હશે કે જે છુપાવવાને વાસ્તે તુવેરની દાળનું નામ
આપવામાં આવ્યું હશે. આથી મુખ્યાધની
પોસ્ટ આરીસ વાળાઓએ નેપાળની પોસ્ટ
આરીસના માણુસોને ચેતવણી આપી કે તુરે-
રની દાળના પારસલ લેનાર ધર્ણિને પોસ્ટઆરીસમાં
ઓલાવી પોતાની સન્મુખતે પોટલું ઓલાવવું ને ખાની
કરવી કે નેમ જગ્યાવવામાં આવ્યું હતું તેમ અંદ-
રની વસ્તુ તુવેરની દાળ છે કે બીજું કંઈ છે. આથી
નેપાળની પોસ્ટઆરીસમાં ભને ઓલાવવામાં આવ્યો ને
પારસલ ઓલાવવામાં આવ્યું. પારસલની અંદર ખરેખરી
તુવેરની દાળજ હતી એ જોઈ નેપાળની પોસ્ટ
આરીસના માણુસો બહુજ ચકિત થઈ ગયા કારણ
કે તેમને અજયબ નેવું લાગ્યું કે એક માણુસ
રપાલનો મોટો દર ખરચી રપાલ મારકને તુવેરની
દાળ મોકલે. આવી આવી રીતના ડા. ભાડી દાળના
પોતાની ઉપરના ગ્રેમભાવના દાખલાઓથી પંડિત
ભગવાનલાલને ડા. ભાડી દાળનું મોત ધાર્યું સાંભ-
રતું. ભગવાનલાલે ધાર્યું કે પોતાના આવા એક
આશ્રયદાતા, શોઠ, ગુરુ અને મિત્રની ખરેખરી યાદ-
ગીરી પોતાના મનમાં હુંમેશને વાસ્તે રાખવાનો
ખરો રસ્તો એજ હતો કે તેમના આશ્રયથી શરૂ
કાયેલી શરૂધોમાંજ પોતે મર્યા રહેલું.

અંગ્રેજ ભાષાના અપૂર્વી જ્ઞાનથી તેમને પડેલી મુશ્કેલી.

એક ખરેખરો વિદ્યાન પુરૂપ કેને કેઢેવો તેની સમજણું પંડિત અગવાનલાલને ડા. ભાડિદાળની રીત ભાતથી તથા વિદ્યાને વાસ્તેજ વિદ્યા સંપાદન કરવી એ પોતાના હરાવથી પુરેપુરી રીતે પડી હતી. ડા. ભાડિ દાળના દાખલા ઉપરથી તેમના જીવામાં આવ્યું કે હવે પોતાના ઉપરઝ આધાર રાખીને તથા પોતાના પરિઅમશી તેઓ અસલીલેખાની હુમ્બર વિદ્યાને એક એ ડગલાં આગળ વધારા શકે એવી શક્તિવાળા થયા હતા. અંગ્રેજ ભાષામાં પોતાના વિચારો જેવા જોઈએ એવી સંતોષકારક રીતે ખતાવવાના પોતાના અશક્તપણાથી તેમને થોડીક અડયણું પડતી પરંતુ એ અડયણાથી કંઈ પોતાની શોધીના કામમાં તેઓ જરા પણ પાછળ હઠતા નહિ. ડા. ઘુલર, મી. જે. એમ. કેરપેલ, ડા. કોડરિંગટન, ડા. બરનેસ, ડા. પિટરસન, ડા. ડા. કુન્ડા વિગેરે ખીજે વિદ્યાન ગૃહસ્થો પંડિત અગવાનલાલ જોકે પુંકળ મિત્રમાનથી વર્તતા હતા. તેઓ સધળા પંડિતની યોગ્યતા તથા વિદ્યા વિષે

કુંચો વિચાર ધરાવતા હતા અને પંડિત જેવા અ-
સલી લેખોના વિષયમાં પૂર્ણ રીતે ધડાયલા પુરુષ
તરફથી એ વિપયના સંબંધમાં જે કંઈ જાહેર લ-
ખાણું થતું તે તરફ તેઓ પુંજુળ ધ્યાન પોંણોચા-
ડતા. ડા. ઘૂલર તો વખતો વખત પંડિતના ગુ-
જરાતી લખાણુને અંગ્રેજુમાં મુક્કી આપતા અને પં-
ડિત ભગવાનલાંદે પોતાના લખાણુમાં આણેલા નિ-
વેડાએ જે તેમના ભનમાં યોગ્ય લાગતા તો તેઓ
તેને સ્વિકારતા અથવા જે તે વિષે તેઓ સંતોષ ન
પામતા તો પોતાના મતફેરનું કારણું તેઓ જાહેર કર-
તા. આવી રીતે પોતે અંગ્રેજુમાં કરી આપેલું પંડિતનું
ગુજરાતી લખાણું અસંલનાં ‘નાગરી આંકડાએ’ ના
સંબંધમાં હતું. એ લખાણુમાં પંડિતે એવી શોધ કરેલી
જાહેર કરી હતી કે અસલના ‘નાગરી આંકડાએ’ માત્ર
અક્ષરોન્ન છે કે જે અક્ષરો ક્ષત્રપ, વલભી, તથા ગુમ
વંશના શિલા લેખોમાં તથા સિજ્જાએમાં જેવામાં
આવે છે. પંડિતના આ વિષય વિષેના ગુજરાતી
લખાણુનો અંગ્રેજ તરફુમો કર્યા પછી ડા. ઘૂલરે
તળે તાજે કલમથી લખ્યું હતું કે આ લખાણુનો અં-
ગ્રેજ તરફુમો કરવાનું કામ તેણું એ પણ એક કારણથી
માથે લીધેલું હતું કે ‘પંડિતે પોતાના લખાણુમાં

આણેકી સરળી દલીલોપર પુષ્પ દ્વારા પોંહોંચાડ્યા
 પછી મારી પુરેપુરી ખાત્રી થઈ હતી કે તેણે કો-
 ધેલી શોધ ખરી હતી અને હું ધૂઢુતો હતો કે
 મારા ચુરેચિયન સંસ્કૃત વિદ્યાનોને એ શોધથી હું
 જલદીથી વાકેર કરી શકું અને પંડિત ભગવાન-
 લાલને તેમણે એ શોધથી સંપાદન કોધેલી કૂર્તિં
 અપાવી શકું". આ ધર્માકાના જાહીતા સનંદી અ-
 ભલદાર મીઠ ને. એમ. કુમણેલ નોંધે પંડિત
 ભગવાનલાલ "ગુંબધ ગેજેટીઓર" તૈયાર કરવાના
 કામને લીધે તથા સોપારામાંથી નિકળેલી ઝુદ્ધોની
 મૂર્તિ વિગેરેના નિકળવાને લગતી ખાખતને લીધે
 ધાડ સંબંધમાં આવ્યા હતા. ડા. ઘરનેસ પણ
 પંડિત ભગવાનલાલ નોંધે પુષ્પળ પત્ર વ્યવહાર ચ-
 લાવતા અને શિલા લેખો ઉકેલવાના કામમાં તથા તેની
 નકલો તૈયાર કરવાના કામમાં તેમની ધારુંખરું મદદ
 લેતા. ડા. ઘયુલર તથા ડા. ઘરનેસની મહદ્દીજ
 પોતાની તપાસમાંથી મળી આવેલા શિલા લેખો ખ-
 હાર પાડવા પંડિત ભગવાનલાલ શક્તિમાન થયા
 હતા.

ભગવાનદાલનાં પ્રસિદ્ધ થયણાં લખાણો.

આ રીતે પોતાની શોધો બહાર પાડનારાં એક પણી એક લખાણો તેણો પ્રસિદ્ધ કરતા ગયા. એ રીતે તેમનાં અત્યાર લગાળુંમાં બહાર પડેલાં લખાણુંની સંખ્યા નાચે જણાયા મુજબની છે.

(અ) મુંબઇની રોયલ એશિયાટિક સોસાયટીના જરનલમાં તેમણે કરેલાં લખાણો.

(૧) ગુજરાત તથા ભાગવાના ગાધિયાના સિક્કાઓ.

(૨) શિલાલેખોની સુધારેલી નકલો તથા તેનાં લાખાંતરો.

(૩) નાનેબાટના શિલાલેખમાંથી મળાં આવેલા અસલી નાગરી આંકડાઓ.

(૪) કન્હેરીની ગુફાના શિલાલેખમાંથી એક નવેં જરૂરી આવેલો આંત્રભૂત્ય રાજનો લેખ.

(૫) સિલદાર વંશના વખતનું તાત્રપત્ર.

(૬) દક્ષિણ હિંદુસ્તાનના આંત્રભૂત્ય રાજનોના સિક્કાઓ.

(૭) સોપારા અને પડળુંમાંથી મળી આવેલી અસલના કાળાની વસ્તુઓ.

(૮) નવસારીમાંથી મળી આવેલું ચાલુક્ય વંશના વખતનું નવું તાત્રપત્ર.

- (૬) રાષ્ટ્રકુટ વંશના વખતનું એનતું તાત્ત્વિક.
- (૭) ધરસંતતા મૈનુંડ રાજના વખતનું એક તાત્ત્વિક.
- (૮) ભિતારી લાટના શિલાલેખની નકલ તથા તેનું ભાગાંતર.
- (૯) અરોક્ષપાલા રાજના વખતનો શિલાલેખ.
- (૧૦) અત્રે પ્રસ્તુત થતાં 'ધરિયાન એનાદિકૃપરી' નામના માસિક પુસ્તકમાં તેમણું કરેલાં લખાય્યાં.
- (૧૧) અસલના નાગરી આંકડાઓ, ડા. અચુલરના ટિકા સહિત.
- (૧૨) ગિરનાર ઉપરનો ઇદ્રામ શિલાલેખ.
- (૧૩) શૈવ પ્રકા.
- (૧૪) નેપાળમાંથા મળી આવેલા શિલાલેખો.
- (૧૫) કામ ઉર્ફે કામવનમાંથી મળી આવેલા શિલાલેખો.
- (૧૬) અરોક્ષના વખતના શિલાલેખો.
- (૧૭) સ્ફંહ ગુચ્છના વખતનો કુન્હાન શિલાલેખ.
- (૧૮) ભુજનિવાણુ પઠી ૧૮૯૩ના વર્ષનો ગયા શેહેર ખાતેથી મળી આવેલો એક શિલાલેખ તથા એજ કાળના ખીડળ એ શિલાલેખો.
- (૧૯) સિહારનો એકદીવિનાયાન પાલા શિલાલેખ.

- (૨૨) એક નવો યાદ્વ વંશ.
- (૨૩) એક નવું ગુરૂર તાત્રપત્ર.
- (૨૪) નેપાળના છતિલાસના સંબંધમાં કેટલાક વિચારો, ડા. અયુલરની ટિકા સહિત.
- (૨૫) ૧૮૮૭ના વર્ષમાં દેહડન ખાતે મળેલી ધ.-નૃનેશાનલ કેંગ્રેસ વખતે વંચાયલું તેમનું લખાણ.
- (૨૬) ઉદ્યગીરીની ગુજરાતોમાંથી મળી આવેલો હાથીગુંઝ તથા ખીજ ત્રણ શિલાલેખો.
- (૨૭) ‘મુંખાઈ જેક્ઝિટિયર’ માટે તેમણે કરેલાં લખાણો.
- (૨૮) ગેક્ઝિટિયરના સથળાં પુરસ્તકોમાં અસલી કોતરકામો વિષે આવેલાં સથળાં લખાણો.
- (૨૯) પશ્ચિમ હિંદુસ્તાનમાંના ગુજરાતો આવેલાં દેવાલયોમાંના શિલાલેખો તેના વર્ણન સાથે, ડા. અ-રનેસ તરફની ટિકા સહિત.
- (૩૦) ‘પશ્ચિમ હિંદુસ્તાનના અસલ કોતર કામની તપાસ’ એ નામના ડા. અરનેસના પુરસ્તકમાં તેમણે કરેલાં કેટલાંક લખાણો.
- ઉપર જણાવેલાં લખાણોમાંથી કેટલાંક લખાણોથી ને કેટલીક નવી શોધો તેમણે પ્રસિદ્ધ કરી હતી તેથી તેમની હિંદુસ્તાનમાં એટલુંજ નહિં ૫૩ થુ-

રોપના વિદ્યાનોમાં પણ વિષ્યાતી થઈ ગઈ. અસલી નાગરી આંકડાઓની શોધ વિષે કરેલાં તેમનાં લખાણના સંબંધમાં તો હું ઉપર બોલી ગયો છું: ડા. પ્રદુલરે જણુંયું હતું તેમ અસલી નાગરી આંકડાઓની આ એકજ શોધથી 'શિલાલેખો' વિગેરેના વિષ્યના સંબંધમાં એક હુંચી પંક્તિના વિદ્યાન પુરૂષ તરીકેની તેમણે વિષ્યાતી મેળવી હતી. તેમની ખીજ શોધ કે જેની ચરચા આખા હિંદુસ્તાનના તથા યું રોપના વિદ્યાન પુરુષોમાં ચાલી હતી એડલુંજ નહિં પણ સિલોનના યુદ્ધ ધર્મ પાગનારાઓમાં તથા મુખાધના જૈનોમાં પણ ચાલી રહી હતી તે તેમની શોધ તે ૧૮૮૨ના એપ્રિલ મહિનામાં વસાધ આગળ આવેલા સોપારા શેહેરમાંથી મળી આવેલી યુદ્ધની મૂર્તિઓ વિગેરેની હતી. આ ઉપલી શોધને લગતી સધળી બાબતો, એ શોધથી મળી આવેલી યુદ્ધની મૂર્તિઓમાંની એક મૂર્તિની ₹૩૦૦૦ રૂપિયાની કિમતે મુખાધના એક વ્યાપારીએ કરેલી ભાગણી, એ. શોધ વખતે મળી આવેલા ગૈત્રમના માટીના વાસણુનો એક નાનો સરખો કક્કડા સિલોનની એડમસ પિક ઉપર આવેલા મઠમાં મુક્વા વાસ્તે આપવાની સિલોનના વડા ઘોદ્ધ ધર્મગુરુ

એચ. સુમંગળે મુંખાઈની સરકારને કરેલી અરજી, સિલોનેની વિધોદ્ય ડેલેજમાં તેનું જ્ઞેરમાં મુકવામાં આવતું, એરોડોના આઈમાં શાસનના એક ટુકડાનું ભણી આવતું, એ સંવળી બાઅતો નો તમારા સંઘાયોના મનમાં એટલી તાજી હશે કે તે વિષે વધુ વિવેચન કરી તમારી વખત અમયો રૈકવા હું માંગતો નથી. મારે એટલુંનું કહેતું બસ થશે કે સોપારામાંની આ મોટી શોધ માટે એક ખાસ ઠરાવ જાહેર કરી મુંખાઈ સરકારે પંડિત ભગવાનલાલનો તથા મીળ ને. એમ. કૃપભેદનો આ શોધના સંખ્યમાં તેમણે લીધેલા અથડક અમ માટે ઉપકાર માન્યો હતો. એ તો તમોને ખખર હશે કે સોપારામાંથી મણી આવેલી આ સંવળી વસ્તુએ છંગલાંડ મોઝ્કી હેવાની ડા. બરજેસે મુંખાઈ સરકારને ભલામણું કરી હતી તથાપિ તે ન માની મુંખાઈ સરકારે તે સંવળી વસ્તુ આપહું સભાના મ્યુઝિયમમાં મુકવા કરમાયું હતું.

ભગવાનલાલને યૂરોપમાંથી મળેલાં માનો.

ઉપલાં વિદ્વતા ભરેલાં લખાણોથી અતે. અગત્યની શાધોથી હિંદુરતાન તથા યૂરોપના વિદ્વાનોમાં પંડિત

ભગવાનવાલનું માન ખડુ વર્ધી ગયું. લારપણી તેમને એક પણી એક જેતાએનું માન મળતું ગયું. આપણું સભાએ તેમને ૧૮૭૭ના વર્ષમાં આ સભાના હોનરરી જન્મ મુજ્દીના સભાસદ નિયમા. ૧૮૮૩ના આકટોબર મહિનામાં હેગના રોયલ ઇન્સિટિયુટે તેમને પોતાના સભાના ફેરીન સભાસદ નિયમા. ‘નાશક, પાંડુનેના ગુણાઓ’ એ સંબંધી પંડિત ભગવાનલાલે ને એક રસાલો પ્રસિદ્ધ કાંઈ હતો. તેની એક નકલ ને તેમણે ગ્રેન્ડસર મેક્સ મ્યુલર ઉપર મોકલી આપ્ણી હતી તેની પોછેંચ કણુલ રાખતાં ગ્રેન્ડસર મેક્સ મ્યુલરે ડા. ભગવાનલાલને લખ્યું હતું, ‘ને ઉચા પ્રકારનું કામ તમે ખણદ્યાનાઓ છો. તે માટે હું તમને મુખ્યારકબાદી આપું છું અને આશા રાખ્યું છું કે ભવિષ્યમાં પણ તમે તે એમને એ મજાગળ ચલાવ્યા જશો. ડા. ભાઉદાળ પરલોકવાસી થયાથી તેમની એક મોટી જોટ પડી ગઈ હતી પરંતુ તમે તેની જગ્યા સાચવવાને તથા તેણે કોધેલું કામ આગળ વધારવાને શક્તિમાત થયા જણ્ણાઓછો. તમે તમારી જાતને એક પ્રમાણિક અજ્ઞાસી તરિકે સિદ્ધ કરી આપ્યાછે અને મારા વિચાર પ્રમાણે તમારું તેમ હોતું ગમે તેટલી વિદ્યા કરતાં પણ વધારે કિમતનું હું સમજ્યું છું, વળા ૧૮૮૪ના

જાનેવારીમાં લેટિડન યુનિવર્સીટીની સેનેટે પંડિત ભગવાનલાલને ડોક્ટરની ઓનરરી ડીગ્રી અપ્લિં કરી. આ માન વિષે પંડિત ભગવાનલાલને ખખર કરતાં પોતાના પત્રમાં પ્રેસ્ઝર એચ. કર્ને લપ્પું હતું 'હિંદુસ્તાનનું અસલી કોતરકામ, તથા શિલાલેખો વિગેરેના સંબંધમાં અગલ્યની શોધો કરી તે વિદ્યાને તમે જે આગળ વધારોછો તે તમારી સેવાના અદ્ભુતમાં જે અગલ્યનું માન તમને આપવામાં આવે છે તે માન મેળવવા માટે તમને હું મારા અંતઃકરણુથી મુખારકખાદી આપું છું. અમારી સેનેટે તમને આપેલાં ઉપલાં માનથી તમારી ખાત્રી થશે કે જેમ તમારી શોધોની ખરી કિંમત તમારા દેશમાં કરવામાં આવે છે તેમ યૂરોપમાં પણ કરવામાં આવે છે ખરી. એજ પ્રસંગે વળી ગ્રેટબ્રિટન તથા આયરલાંડની રોયલ એશિયાટિક સોસાયટીએ પણ પંડિત ભગવાનલાલને પોતાની સભાના એક હોનરરી જ૱ન્મ સુધીના સભાસદ તરિકે ચુંટી કાઢ્યા. પંડિત ભગવાનલાલની ચુંટણીને કરનલાયુલ, સર એડવર્ડ કલાઈવ ઘોટલી વિગેરે ખીજ મોટા મોટા વિદ્યાન પુરોણે અગલ્યનો મોટો ટકો આપ્યો હતો. પંડિત ભગવાનલાલને આ ચુંટણીનાં ફૂલેહ ભરેલાં પરિણ્ણામ

વિષે ખાંપતાં ભી એડવર્ડ થોમસે તેમને લખ્યું હતું ‘ને કે તમારી સામું ઓરિએન્ડલ કેંગ્રેસનો આગલો પ્રમૂખ બહાર પડ્યો હતો તે છતાં અમે તેને હરાવી તમને ચૂંકી કદાપવામાં ફેલ પાખ્યા છીએ’

ગુજરાતનો ધતિહાસ.

‘મુંબાઈ ગેજિટિયર’ તૈયાર કરનારનો એવો વિચાર હતો કે ગેજિટિયરના પેહેલાં પુસ્તકના મોટા ભાગમાં આ ધલાકાના એ મોટા ભાગનો પ્રાચીન ધતિહાસ દાખલ થવો જોઈએ. આ ઉપરથી આ ધલાકાના એક અગત્યના ભાગ દક્ષણનો પ્રાચીન ધતિહાસ તૈયાર કરવાનું કામ પ્રોફેસર રામકૃષ્ણ ગોપાળ બંડારકુરને સોંપવામાં આવ્યું. દક્ષણનો પ્રાચીન ધતિહાસ તૈયાર કરવાને માટે આ પ્રફસ્થથી વધારે લાયક માણુસ બીજો કોઈ ભાગ્યોજ મળી આવત. અત્યંત મેહેનત લઈ પ્રોફેસર રામકૃષ્ણ બંડારકરે પોતાનું કામ ધર્ણી એક રીતે બજાવ્યું છે. અસલના કાળના ધતિહાસના સંખંધમાં હાલના વિદ્ધાનોએ જે જે નવી શોધો કરીછે તે સધારાને બરાબર ધ્યાનમાં રાખી પ્રોફેસર બંડારકરે ઉપક્રમો ધતિહાસ તૈયાર કર્યો છે. ૫૩ મુંબાઈ ધલાકાનો બીજો અગત્યનો

ભાગ જે ગુજરાત તેનાં પ્રાચીન ઇતિહાસ માટેનાં સાધનો
માત્ર આમ તેમ વિખરાયલી દાલતમાંહતાં. ગુજરાતના
પ્રાચીન ઇતિહાસના સંબંધમાં નવી શોધો કરનારા એ
વિદ્યાન ગૃહિરથો ડા. ઘુલર તથા પંડિત ભગવાનલાલ
દિલ્લી હતા. ડા. ઘુલરને નોકરીનું રોકાણ મોકુ
દોવાથી ગુજરાતનો પ્રાચીન ઇતિહાસ તૈયાર કરવાનું
કામ તેઓ પોતાને માથે લઈ રાક્યા નહિં આને તેથી
કરીને એ કામ આખરે પંડિત ભગવાનલાલને સોં-
પવામાં આવ્યું. પંડિત ભગવાનલાલને તેના આ કા-
મમાં મહે આપવા માટે પોતાની આર્થિકમાં અસલી
લેણો તથા અસલી કોતરકામ વિષે ઉંચી પંક્તિનું
શાન મેળવેલું એવા ભી. રતીરામ દુર્ગારામ દ્વીવેદી
ધી. એ. એમની સોંપણી ભી ને. એમ. કેમ્પએક્સે
કરી હતી. ગુજરાતનો પ્રાચીન ઇતિહાસ
તૈયાર કરવાનું કામ ધાર્યું અગત્યતું સમજું પડિંતને
તેના આ કામમાં સધળી તરેણી મહે આપવાનું
મુંબાઈ સરકારે ધરિત વિચાર્યું. તાં ૩૭ જાન્યુઆરી
૧૮૮૭ને હિને એક ખાસ ઠરાવ ખણી પાડી સરકારે
એવું જણાવ્યું કે મુંબાઈ સરકાર એવું વિચારે છે કે છુ-
ટા છવાયા પડેલા અસલી લેણો તથા તાખ્રપત્રો, વિગેરે
ગુજરાતના આ પ્રાચીન ઇતિહાસમાંને દાખલ થઈ શકે

તેનેથી તેમની અગત્યાત્મા પદ્ધતો અને નેશી કરીને તે
 એ ગુજરાતના ક્રેકરો, પેંડિટિકલ એજન્ટો તથા એઝ
 સરકારો અમલહારોને ઇરમાંચે છે કે કોઈ વગર
 ભાષાંતર થયેલો શિવાંશુભ અથવા તાખ્રપત્ર કોઈ
 હૃદી રાજ્યના કુભળમાં હોય અથવા કોઈ હેઠા-
 લયમાં હોય અથવા તો કોઈ ખાનગી અદસ્યની
 પાસે હોય તો તે જીવાના અમલહારે તે હોયાના
 નાત નકી કરવી અને પણ તે શિવાંશુભ અથવા
 તાખ્રપત્રના માલિકને તે તાખ્રપત્ર અથવા શિવાંશુભના
 નકલ સરકારને ધીરવા વિનંતી કરવી અને તે પં-
 ડિત ભગવાનલાલ ઉપર મોદલી આપવું, પણ તેમ
 કરતાં તે તાખ્રપત્ર વિગેરેના માલિકને ખાત્રી આપવી
 કે તે ઉકેલાનું રહ્યા પણ તે ને પાછું સ્વાધીન
 કરી હેઠામાં આપરો. પંડિત ભગવાનલાલનો વિચાર
 ગુજરાતનો આ પ્રાચીન ઇતિહાસ જેમ બને તેમ
 જલદી પુરો કરી હેઠાનો હતો એમ લાગે છે, કારણ
 કે તેઓએ વાલકેશ્વરથી શેહેરમાં દરરોજ સાંજે
 પોતે રાખેલી એરડીએ આવી એ કલાક સુધી આ
 દ્વામ ભી રતિરામ જોડે કરવાનો નિયમ રાખ્યો
 હતો. હું ધારું હું કું આ રાતે કામ લેવાથી
 ગુજરાતના પ્રાચીન ઇતિહાસનો લગભગ પોણો.

ભાગ છપાવવાને વારસે તૈયાર થઈ ચુક્યો છે.
 ખાડીના ભાગને વારસે મને એમ જગ્ણાવવામાં
 આવ્યું છે કે તે સંબંધી છુદું છવાયું લખાણ પં-
 ડિતના પોતાના હાથ ફરકૃતનું પંડિતના વસિયતના માતો
 વાદિવટ કરનાર અહુસ્થ મીં કરસનદાસ વળિભદ્રાસના
 હવાલામાં છે. આ અગલ્યનું પુસ્તક ખાડાર પડવામાં
 જે ટીલ થઈ તેનાં ધરણાંક કારણો જગ્ણાય છે. એક
 તો એ કે પંડિત પોતાનું કામ ધર્યું પાકું કરવા
 નાના હતા એટલે વખતે જો કંઈ નવો શિલા લેખ
 અથવા તાખપત્ર મળી આવતું તો તે સંબંધી વિ-
 ચાર કરવામાં જ પંડિતનું મન રોકાધ જગ્તું. ખીજું
 એ કે પંડિતને પોતાનો મરણુકાળ પાસે આવતો
 લાગતો હતો અને તેથી તેમના મનની હાલત જરાક
 એવીજ રેહેતી હતી અને ન્રીજું કદાચિત એ હોશે
 કે મીં રતિરામના પોતાના રોકાણને લીધે આ
 અગલ્યનું પુસ્તક તૈયાર કરવામાં અને ખાડાર પડવામાં
 વિલંબ થયો હુશે. એ પુસ્તક એવું છે કે જે પંડિ-
 તના અસલી લેખો ને કુતરકામના અથાગ રાનના
 સતંભ તરફે ખાડાર પડવાના ધરણા ઉમંગથી સધળી
 તરફથી છંતેલરી રાખવામાં આવે છે. હું આશા
 રાખ્યુંછું કે આ અગલ્યનું પુસ્તક ધરણા નજરદિકનાં
 ભવિષ્યમાં ખાડાર પાડવામાં આવશે.

અસલી લેખોની વિધાને આગળ વધારવામાં
પંડિતે શું કીદું છે તે વિષે

પંડિતની જંદગી વિષે આટલું વિવેચન કરી રહ્યા
પણી આપણે હવે એ સવાલ ઉપર આવીશું કે
અસલી લેખોની વિધાને આગળ વધારવામાં પંડિત
કુટલે દરજાને ફૂટેછ પામ્યા છે. અસલી લેખોની
વિધામાં પૂર્ણ માહિતી ધરાવનારાઓમાં પંડિત ક્યે
પણ બીરાજે છે તે નકી કરવાનો હજુ અ-
વકારા છે. પરંતુ એટલું તો હું અચ્ચિયત કહી
શકું છું કે જો એક સાધારણ માણુસ પ્રમા-
ણીકપણે અને સ્વતંત્રપણાથી જોશે કે આજ પાંત્રીસ
વર્ષ ઉપર જ્યારે કરનલ લેંગે પંડિત ભગવાનલાલને ન
સમન્ય એવા અસલી અક્ષરોવાળો કાગળ ઉકેલવા આ-
ખ્યો તે વખતની અસલી લેખોની વિધા અને હાલની
તે વિધાની હાલતમાં કુટલો ફેર પડી ગયો છે તો તે
સહજ સમય શક્શો કે પંડિત ભગવાનલાલે
પોતાના શાનથી અને શાધીથી અસલી લેખોની એ
વિધાને અહું આગળ વધારી દીધી છે. આથી હું
કંઈ એમ કહેવા માગતો નથી કું પંડિત પોતાની

શાખામાં અગર કદમ્બનામાં કોઈ કોઈ વાર ચૂક્યાં નથી. એમ બનવું એ કોઈ પણ માણસના સંબંધમાં અશક્ય છે. કેટલાક શિલા લેખોનું ઉકેલવું તથા અર્થ જે તેમણે કાઢેજા છે તેના ખરાપણું વિષે કેટલોકવાર શક બતાવવામાં આવ્યા છે. વળી અસલી લેખોની વિધાના સંબંધમાં જે કેટલાંક લખાણો કરી તેઓ ચોક્કસ તરેહના અનુમાનો ઉપર આવ્યા છે તે અનુમાનો ખરાં છે કે પોટાં તેના સંબંધમાં ધર્મિક તરેહનો મત ફર જોવામાં આવેલો છે. આ હેશની અસલી લેખોની વિધા બીજી વિધાએની ચેઠ ધારે ધારે આગળ વધનારી છે. એક વિદ્ધાન કંઈ ચોક્કસ શિલાલેખને આમુક રીતે ઉકેલી ગયો હોય છે તથા તેનો અર્થ કરી ગયો હોય છે તો બીજે તેમાં તને યોગ્ય લાગે તેવો સુધારો કરે છે અને એ રીતે એ વિધા આગળ વધતી જાય છે. મારા વિચાર પ્રમાણે આ હેશની અસલી લેખોની વિધાને આગળ વધારવા માટે એ ખાખતો જૃદરની છે. (૧) એક તો એક અસલના મુળાક્ષરોની ખરાખર નકલો લેવાઈ જોઈએ તથા તે ખરાખર ઉકેલાઈ શકાઈ જોઈએ; અને (૨) બીજું એક યોગ્ય તપાસ કરી તથા સરખામણી કરી તેઓએ એવા પ્રકારના અનુમાનો ઉપર આવવું

નેધાંએ કે જે અનુમાનો સાધારણ અક્ષલ અને સમજ કખુલ કરે એવાં હોય. પંડિત ભગવાનલાં જે કેટલીકચાર અગાડી ન કરવામાં આવેલાં અનુમાનો પૂર હિન્મતથી કરતા અને વળી તે પાછાનથી ખરાં પણ પડતાં તેનું કારણ હું ધારણું કે એજ હશે કે તેઓ ઉપલી બે રીતો ધ્યાનમાં લઈ પોતાનાં અનુમાનો ઉપર આવતા હશે. અસલી લેખો ને લગતી બાખતોના સંખ્યમાં તેઓ પુઠુણ વિચાર પછીજ ચોક્કસ અભિપ્રાયો. ઉપર આવતા અને એકવાર એવા અભિપ્રાયો ઉપર આવ્યા પછી પોતે આપેલા અભિપ્રાયોનાં અનુમાનોની અગત્યતા ધ્યાનમાં લઈ તેઓ તેજ અનુમાનોને જરાપણ અચકાયા વગર વળગી રહેતા. તેમના સંખ્યમાં એક ખીણું જાણવા જોગ એ હતું કે જે અસલી લેખોની વિધાનવી એક શુદ્ધ વિધા જોડે કામ લેવામાં તેમને ધર્યું હરકતો નહીં હતી તે પણ તેમ છતાં તેઓ જે એ વિધામાં આટલા આગળ વધ્યા તે પોતાની હેંશીયારી, હિન્મત તથા શોધે કરવા પાછળ તેમના અલ્યંત પરિશ્રમને લીધે હતું.

ખીણાએ કરતાં પંડિત પોતે જાતે સારી પેડે જાણતા હતા કે મારી અચપણુણી કેળવણી જોડવાળી હતી

અને તેથી મારું અંગ્રેજ ભાષાનું શાન ધર્ણ
અપ્રેર્ણું હતું તથા પોતે અંગ્રેજ ભાષામાં પોતાના
કેહેવાની ભતવખ સામા માણુસને સમજાવી શક્ષા
નહોતા. આમ છતાં યુરોપિયન વિદ્યાનો એ વિદ્યાના
સંબંધમાં અંગ્રેજ ભાષામાં લખાણો કરી જે
અનુમાનો તેઓ બાંધતા તેની મૂળ્ય ભતવખ પંડિત
ભગવાનલાલ પોતાના મન ઉપર એટલી તો હુંશી.
આરીથી ઠસાવી શકતા કે તેઓ તે ધ્યાન ઉપર
લીધા પછી ધર્ણી સેહેલથી કહી શકતા કે અમુક યુ-
રોપિયન વિદ્યાન તેના ક્યા અનુમાનમાં ખરો છે અ-
ને ક્યા અનુમાનોમાં પોતાના ભતથી જુદો પડે છે.
આ રીતે યુરોપના વિદ્યાનો જે નવી શોધો આ દેશ-
ની અસલી લેખોની વિદ્યાના સંબંધમાં કરતા તે સ-
ધળાથી પંડિત ભગવાનલાલ પોતાને ખરાખર નાકેઝ
રાખતા અને પાછળથી તેઓ જાતે પોતેજ એ વિ-
દ્યાના સંબંધમાં આખી ફુનિયાને માર્ગ નવુંજ અજ-
વાળું પાડવા લાગ્યા હતા. તેઓ આ કામમાં વધારે
ક્ષાવ્યા તેનું કારણું એ હતું કે એ વિષયના સંબંધ-
માં તેમને પૂર્ણ શાન હતું અને બીજું એ કે શિ-
ક્ષા લેખોના મૂળાક્ષરોની તેઓ નકલો જોતા નહિ પણ
અસલ શિક્ષા લેખોના સ્થળોપર જઈ તે શિક્ષા લેખોજ

પોતે જોતા. આજ કારણુંથી ડા. ખરનેસ તથા મી ઇલીટ
જ્યારે જ્યારે કોઈ શિલા લેઓ તથા તામ્રપત્રો ઉકે-
લવામાં ગુંચવાતા અને તેમને સમજ નહોંતી પડતી
લારે તેઓ પંડિત ભગવાનલાલની તે કામમાં મદ્દ
માગતા કે નેઓ તેમની તે ગુંચવણનો નિવેડો આ-
ણુતા. એ પ્રમાણે એ શિલા લેઓ તથા તામ્રપત્રો
પંડિત સેહેલથી ઉકેલી શકતા તે આંથી હતું કે તે-
ઓએ હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા બાળોમાં મુસાફરી કરી
આ પ્રકારના કામનો ધર્ણા ઉંચા પ્રકારનો અનુભવ
મેળવેલો હતો. એતિહાસિક શોધો કરવાનો તેમને અ-
લંત પ્રેમ હતો અને તે કરવા પાછા તેઓ દંબેશ
ધુમતા. જેવા તેઓ એક પ્રવાસ કરતા અને તેમાં
કંઈ શોધ કરવામાં ઇતેહ પામતા કે તેમને બીજો
પ્રવાસ કરી વધારે શોધો કરવાનું મન થતું. આ રીતે
પૂર્વ હિંદુસ્તાન, પશ્ચિમ હિંદુસ્તાન અને ઉત્તર હિ-
ંદુસ્તાન તથા ખલુચિસ્તાન અને ઇન્ડેસ્ટ્રી લગભગમાં
આવેલી સધળી પ્રખ્યાત ગુજરાઓ, મહો, અસલી હિંદુ
દેવાલયો, તથા સ્તૂપો વિગેરે તેમણે જોયાં હતાં.
તેમણે આખા હિંદુસ્તાનમાં જુહી જુહી જા-
તના લોકો, તેમની જુહી જુહી રીતભાનો તથા તે-
મના ધર્મના પંથો એ સધળી આખતોના સંખ્યમાં

આસ્યાંત શાન સંપાદન કોણું હતું. આ તેમના પ્રવા-
સોથી તેમને એટલો અનો કાયદો થતો કે જે તેમને
માત્ર ધેર રહ્યાથી કદીપણું મળી શકત નહિ. પોતા-
ના પ્રવાસમાંથી તેઓ ધર્ણી ધર્ણી અગલ્યની ખર્ચરો
બાવતા અતે પોતે જે કંદું જોયદું તેના સખંધમાં
કંદું કંદું હાસ્ય ઉપજવે એવી વાતાઓ તેઓ પો-
તાના મિત્રાને કહેતા. તેઓ પોતાની શોધો ખરા-
મનથી ચલાવતા. પોતે પસંદ કરેલી વિદ્યા ઉપર તે-
મને આસ્યાંત પ્રેમલાવ હતો. અને સસ્ય તેમને ધર્ણું જ
વહાલું હતું. પરિણામ કાયદા ભરેદું આવશે કે નહિ
આવે તેની કોઈપણું પ્રકારે દરકાર કર્યા વગર તેઓ
પોતાની શોધો ખડુ મુસ્કેલી પડવા છતાં આગળ ચ-
લાયાં જતા હતા. તેઓ પોતાનું કામ એક મનથી,
દૃઢતાથી અને ઉમંગથી કરતા અને તેથી ધર્ણું ખર્ચ
તેઓ ઇતેહજ પામતા. પોતે કરવાની શોધો ખાતર
ધર્ણાક દિવસ સુધી રાત ને દિવસ તેમને ગીય જી-
ગતોમાં રહેદું પડતું. વાત્ર વરનો જ્યાં ભય હોય એવી
ગુઝા અને મઠો જોવા તેઓ ભમતા. એમ કરવામાં
તેમને તાં તડકો અને તરસ ને લુંઘ તથા ખીજ
જે જે અગવડો તેમને વેઠવી પડતી તે તેઓ વેઠતા.
તેઓ હંમેશાં ધર્ણી સાદાઘથી પોતાની જુંદગી

ગુજરતા તથા તેઓ ને માળસો જેડે સંબંધમાં
આવતા તેમની સાથે પૂર્ણ નભતાથી વર્તતા. મનુષ્યના
મનનાં ઉચ્ચાપણાં વિષે તથા મનુષ્યના આત્માની
પવિત્રતા વિષે તેઓ ધર્મો ઉંચો વિચાર ધરાવતા
હતા. હુનિવાનો જે અનુભવ તેમણે મેળવ્યો હતો
તેની આસર તેમના ઉપર ધર્માં દ્રદ રીતે થદ હતી.
કુંકામાં તેમને વિષે કહીએ તો તેઓ એક હિંદુ જે
વા નભે અને મળતાવડા, એક જર્મન નેવા દ્રદ,
ક્ષમાવરા, અને શોધક, એક છાંચેજ જેવી જગૃતી
ધરાવનારા ને હેઠાશીઆર હતા અને એક ખુદ્દ ધર્મના
તિર્થંકર નેવું ગાંભિર્ય તેમનામાં હતું. તેમના આ
છેદ્ધા મંદ્વાડ વખતે તેમના ધર્મા મિત્રો તેમની મુ-
લાકાત લેવા આવતા અને તેઓ પંડિતની વિદ્ધતા
તથા તેમણે કીધેલી શોધો માટે તેમનાં ધર્માં ધર્માં વખાણ
કરતા. તેમના જે યુરોપિયન મિત્રો તેમના મંદ્વાડ વખતે
મુંખાઈમાં નહોતા તેમણે પંડિતના મંદ્વાડના સમા-
ચાર સાંભળી, પંડિત ઉપર દિલસોણના પત્રો લખી
મોકલ્યા હતા. આવો એક દિલસોણ બતાવનારો પત્ર
પંડિત ઉપર તેમના મિત્ર મીં જેં એમી કેમ્પ-
એલે લખ્યો હતો. તેમના પત્રમાંનો એક ફૂકરો આ
નીચે હું ટાંકી ખંતાવું છું કારણ કે તેમાં પંડિત

ભગરાનબાબના ગુળોનું ખરેખરે વર્ણિન પંડિત
સાથના પોતાના પાકા અનુભવથી મીં જેં
એમી કેમુંપણે આપ્યું છે. તાં ૨૬મી ફેબ્રુઆરીએ
એક પત્ર લખતાં મીં જેં એમી કેમું મધેલ લખે
છે 'તમારી લંદગીનું કામ પુરું થવાનો કાળ લગ-
ભગ નજરીક આવ્યો છે એ જાણી હું બહુ ઘેદ
પામુંછું. અસલી ક્ષેપ્યોની વિધાના સંખંધમાં તમે-
એ જે કંઈ કર્યું છે તેનું તાર્ય બતાવનારું
તમારું લખાણું હપાઈ બાદાર ૫૩ તેથી તમે જે-
ટલા ખુશી થશો તેના કરતાં તમે જે ઐસા તથા મે-
હેનતનો ઉપયોગ ગરીબ દરદીઓને મંદ્વાડમાંથી
સાજ કરવામાં કર્યો છે તે તમને આવે વખતે વ-
ધારે સંતોષ ઉપજનવનારો થઈ પડ્યો. જે પુંકળ રાનતમે
ધરાવો છો તે ભવિષ્યની પ્રભને બતાવવાને માટે
આરહુંજ થોડું તમારું લખાણ રેહેશે એ જાણી મને
અત્યંત દિલગીરી લાગેછે. હું બહુજ દિલગીર છું ક,
ગેજીટિયર તૈયાર કરવામાં તમે જે અતિ ધણી મહદ્દ
મને આપી છે તેના બદલામાં તમને હું કંઈજ કરી
શક્યો નથી. જો હું તમારી પડોશમાં હોત અ-
થવા તો કામતું રોકાણ મને ઓછું હોત તો
તમારે વાસ્તે હું કંઈક કરત, પરંતુ તમારી મેહેન-

તનો ક્રાયદો જેડીચિયરને મળવાનો હતો એમ જોઈ
કોઈનાપર દાખણ કરવાનું અથવા કોઈને ઉપકો દેવાનું
મારે નહોતું. મીં બીમલાઈએ તમારી મુલાકાત કી-
ધી તે વિષે તથા તમારી કિમતી સ્થાપર તથા
જંગમ મિલકૃતની તમે જે વ્યવસ્થા કરવાનું નક્કી
કર્યું છે તે નિષે મીં બીમલાઈએ મને લખી જણા-
યું છે. હું જાણવાને બહુ ખુશી છું કે તમારું
મન હજુ હેકાળે છે અને તમે બહુ દુઃખ પામતા
નથી. તમારી હિમત વિષે તથા મરણ કાગને માટે
જે નાતાથી તમે તૈયાર થઈ રહ્યા છો તે વિષે તેઓ મને
લખે છે. આ ઉંચા ગુણો તમારી લયાતીમાં તમા-
રામાં જીયા છે તે ઉપરથી હું કહું છું કે મરણ
કાળને સમયે પણ તમે તેવાજ રહેશો. તમને યો-
વાનો વખત પાસે આવે છે એથી મને બહુ દુઃખ
થાય છે. તમે જે અગત્યની મદદો મને વખતો
વખત આપેલી છે તે વારતે જેઠલો હું તમને ઉપકૃત છું
તેના કરતાં તમને વધારે ઉપકૃત હું એ માટે છું
કે તમે એક વિદ્યાન તથા ઉંચા ગુણવાળા પુરુષ
તથા શોધક મિત્ર તરફની યાદગારી મારી પાસે મુકી
નાઓ છો.''

પંડિત ભગવાનલાલની યાદગીરી કાયમ રાખવાને મહોલી સલાનો હુલાલ.

આગષ્ટ મહિનાની તા. ૧૮ મીને દિવસે અત્રેના
ટાઉનહાલમાં રોયલ એશિયાટિક સોસાયટીની લાઈ-
ઓરીના મકાનમાં સ્વર્ગવાસી પંડિત ભગવાનલાલની
યાદગીરી કાયમ રાખવા માટે શા શા ઉપાય
કરવા તે વિષે વિચાર કરવાને ભરનાર પંડિતના
મિત્રો તથા સનેહીઓની એક સભા મળી હતી.
હાજર રહેલા અંહરથોમાં હોનરખલ મી. જરસ્ટી
સ સ્કોટ. મેસસ્ ને. મેકલીઓડ ક્રાફ્ટ, ને શ્રીશી-
સ, વીજભુખણુદાસ આત્મારામ, જવેરીલાલ ઉમી
આરાંકડ યાણિક, રધુનાથ નારાયણ બોટે, પિટર
પિટરસન, કર્સનદાસ વંદ્યલદાસ, પ્રમુરામ લુવણ-
રામ, ત્રિલોવનદાસ મંગળદાસ નથુભાઈ, રતીરામ
કુર્ગારામ, રામચંદ્ર હેમરાજ, નારાણુદાસ પરશોતમ
દાસ, કરોમ નેસી, દલપતરામ પ્રાણુજીવન ઘભર
વિગેરેઓ હતા. મી. ત્રિલોવનદાસ મંગળદાસ નથુ-
ભાઈની દરખાસ્ત ઉપરથી પ્રમુખસ્થાને મી. જરસ્ટી-
સ સ્કોટ બિરાજ્યા હતા.

પ્રમુખસ્થાને બિરાજ્યા પણી સભાનું કામ રાખે
કરતાં મી. જર્ટીસ સ્કોટ ઐલ્યાઃ—ગૃહસ્થો, આ-
જની સભાના કામકાજમાં આગળ પડતો ભાગ
લેતાં મને જરાક અડવું લાગે છે. મરહુમ પંડિત
ભગવાનલાલ જેણા એક વિદ્યાજ્ઞના નામની યાદગી
રી રાખવા માટે મળેલી આજની સભામાં માત્ર
એક ઓતા તરિકે ભાગ લેવાથી કંઈ પણ વધુ કર-
નાના મને બિલકુલ હક નથી એમ હું માનું છું.
મરનાર ગૃહસ્થના મિત્ર હોવાનું મને માન મળ્યું
નહોતું, તથાપી મેં તેમની હૃદાતીમાં તેમને વિશે
સાંભળ્યું હતું અને જે ધર્મનું સાંભળ્યું હતું તે ઉપર
થી હું માનતો હતો કે એ વિદ્યાન નર આ આર્થિક
ભૂમીના અસલના કાળની વિદ્યા તથા તેના મહત્વ-
નો ખરો ચિત્તાર આજના કાળની સુધરેલી પ્રગતિ
સાનુખ બરાબર લાવવાને હું મેરા પોતાથી અને
એટલું મથન કરતા હતા. વળી, અસલના શિલા
લેખો અસલના કાળના ઈતિહાસના સંબંધમાં
ધર્મની અગત્યની વરતુએ છે અને અમે કાયદા
શાસ્ત્રીઓ અનુક્રમાતો પુરવાર કરવા માટે તેને સર્વથી
એક પુરાવો ગરૂનીએ છીએ. વળી શિલા લેખો કે જેએ
તેમની ઈતિહાસિક કિર્મતમાં અસલના કાળના

મિડકા જેવાજ ગણી શકાય તે શિક્ષા લેખો શોધી
 કાઢવામાં તથા તેમને ઉકેલવામાં પણ મરનાર એ-
 કું હતા એમ પણ ભારા જાળવામાં છે. વળી હું
 માનું છું કે 'ઓઝે જેઅટિયર' હાલમાં જે આટ-
 લું બધું કિમતી લેખવામાં આવે છે તે કેટલેક દ-
 ૨૮ને મરનારે તે પુસ્તકમાં અસલી લેખો સંખંધી
 અને અસલી કાતરકામને લગતા કીધેનાં લખાણોને
 લીધે છે. એ ઉપરાંત મરનારે ગુજરાતના અસલના
 કાળનો છતિહાસ લખાનું પણ શારી કીધું હતું
 અને તેઓ પોતાના મિત્રો કે જેઓ તેમની તે કા-
 મ માટેની ચો઱્યતાને વિષે એષ વિચાર ધરાવતા હતા
 તેમની દીલગીરી વચ્ચે તે છતિહાસ પુરો કરવા
 પેહેલાં સ્વર્ગવાસ થઈ ગયા છે; પરંતુ આ સધળી
 ખાયતોના સંખંધમાં મને બિલકુલજ જાતી અનુભવ
 નથી. હું આ સામામાં ભાગ લઉં છું તે એક બહારના
 નાહિત માણુસ તરફે લઉં છું કે જે માણુસો આવા
 પ્રકારના અભ્યાસમાં પડવા માટે અથવા એવી અ-
 સલી શોધો કરવા માટે જોઈતી કુરસાહ મેળવી શ
 કતા નથી તો જે કે એવી શોધો કરનારના શ્રમ
 ની પિછાણું કરવાને તથા તેમની ખરાખર કિમત ક
 રવાને તેઓ પાછળ પડે એવા નથી. એવા પ્રકાર

ની હાલતમાં હું મુકાયલો હોવાથી, આ પ્રસંગે હું
જરૂર કરીને ધાર્દ છું કે પ્રમુખસ્થાને એરાણ મારી
પછી જેઓ ઘોલવાના હોય તેમના ઘોલવાનો બા
વાર્ધ મારે અગાડીથી આપી હેવો જોઈએ નહિં.
આ સભામાં એવા ધર્ણાક ગૃહસ્થો હાજર છે કે જે
ઓ પંડિત ભગવાનલાભને મારા કરતાં વધારે સા
રી પેઢે એળખતા હતા અને તેથી કરીને તેમને
વિષે વધારે સારી રીને ઘોલવા તથા મરનાર જેટલી
કિંમત પોતાની આંકતા હતા તેના કરતાં વધારે
પાકી રીતે તેમની કિંમત આંકતા તેઓ શક્તિમાન છે.
હવે આજની સભાના ખરેખરા હેતુ વિષે હું કંઈક
ઘોલવા માગું છું. તે એ કે હું આશા રાખું છું કે
જે ઉત્સાહી શોધકને આપણે ફોયો છે તેની યાદગી
રી રાખવા માટે એટલુંંજ નહિં પણ જે વિધા પા
ણ મરનાર મંડી રહેતા હતા તે વિધાના ઉતેજ
ન માટે કંઈક મોકું પૈસાનું સાધન એકંકું થાય
એ માટે આપણે પદ્ધિમ હિંદુસ્તાનની પ્રજાને વિ
નાની શકીશું. જે એ કામ માટે પુરતા પૈસા આ
પણે એકઠા કરી શકીએ તો તેમાંથી મરનારના ના
મની યાદગીરી રાખવા માટે આપણું યુનિવર્સિટી
માં એક સ્કોલરશીપ અથવા તો છનામ સ્થાપના

કરતાં વધારે સારો રસતો બીજો કોઈ જોવામાં આ
વતો હોય એમ હું તો ધારતો નથી.

પ્રેક્સિસર પિટરસન યોગ્યા:- પ્રમુખ સાહેય તથા
ગૃહસ્થો, મને નિયલી દરખારત આપની સન્મુખ
રજી કરવાની લલામણુ કરવામાં આવી છે કે ‘મ
રનાર પંડિત ભગવાનલાલની એક વિદ્યાનુરૂપ ત
રીકેની તથા એક ઉંચા પ્રકારના અસલી લંઘો
નું રાન ધરાવનાર તરીકેની ઐંઠતાને લિધે તથા
પોતાના જે ખાનગી સદગુરોને લિધે તેઓ પોતા
ના “મિત્ર શોધકોમાં તથા પોતાના સન્હીએ
માં વહાના ધધ પડ્યા હતા તે માટે મુખ્યમાં તે
મની યાદગીરી જયુક્તની રહે તે માટેના યોગ્ય ઉપાયો
લેનાં એ સંબળી રીતે યોગ્ય અને જરૂરનું છે.’
આ દરખારત એવી રીતે તૈયાર કરવામાં આવી છે
કે નેથી પંડિત ભગવાનલાલના લક્ષણોમાંના જે એ
લક્ષણો વિશે આપણું હુંમણાં સૌથી પેહેલો વિચા
ર આવે છે તે એ લક્ષણો તેમાં આવી જાય છે.
પ્રમુખ સાહેયે જે શરૂઆતમાં વિવેચન કર્યું છે તે
ઉપરથી કહાયિત તમે એમ ધારતા હરો કે પંડિ
ત ભગવાનલાલની એક વિદ્યાનુરૂપ તરીકેની કાર
કીદી વિષે જોઈતી માહીતી મેળવીને હું અહિંયાં

આવ્યો છું. પણ તેમ નથી. આ દરમાસ્ત મારા હાથમાં હમણાં મુકવામાં આવી છે. પણ તે વિષાધુંક વિવેચન કરવું મને મુશ્કેલ ખડો નહિં. પંડિત લગવાનલાલનો જન્મ એક સાધારણ કુદુંખમાં અને પુણેખાંચરેના રોહેરમાં થવા છતાં અને તેથી તેઓ મોટી મોટી હરકતો ખમૂવા છતાં પોતાના આપ ખગથી એક અતિ વિદ્યાન પુરુષ તરીકે તથા અસલી લેખો વિષે સારી માહિતી મેળવતાર તરીકે જગતમાં પોતાનું નામ કરવા ઈતેહ પાંચ હતા. ૧૮૮૩ના વર્ષમાં લેયડનમાં મળેલી ઓરીએન્ટલ કેંગ્રેસ હજુર તેમની તરફનું એક લખાણ લઈ જઈ વાંચવા માટે તે તેમણે મને સુંપરત કરવાનું માન આપ્યું હતું. કદાચિત તમને ખર હરો કુ લેયડન ઓરીએન્ટલ કેંગ્રેસ ૬૨ વર્ષનું વર્ષનું કુ ચાર વર્ષે એકઠી મળે છે તથા એ કેંગ્રેસના મહત્વ વિષે યુરોપની સધળી પ્રજાઓમાં ધર્ષો સારો વિચાર ધરાવવામાં આવે છે. એ કેંગ્રેસના આર્થિક વિભાગ આગળ મુકવામાં આવેલા સંવાદા નિયંધોમાં પંડિત લગવાનલાલના નિયંધને સર્વથી અગત્યનો ગણવામાં આવ્યો હતો. લેયડન કેંગ્રેસ જેવી ખરા વિદ્યજનોતી મંડળી ભરતાર પંડિતના નિયંધ વિષે

એવો ઉંચો વિચાર ખતાવે એ કંઈ પંડિતને ઓછું માન
જરેણું નહોંદું. તમે જણું હોશો કે લાર પણી થો
આ વખતમાં લેયડનની ચુનિવર્સિટીએ પંડિતને 'ડોક
ટર એઝ લાઇ'ની હોનરરી ડાચી અર્પણ કરી
હતી. પંડિત ભગવાનલાલની કારકોર્ડ વિષે વિચાર
કરતાં મારા મનમાં આવ્યા વગર રહેણું નથી કે
પંડિત જે વધારે સારી લાલતમાં હોત તો તે
મની મેળવેલી છુટિમાં તેઓ અતિધિણો વધારો
કરવા શક્તિમાન થાત. અંગ્રેજ આખાનાં પો-
તાના અપૂર્ણ રાનથી પોતાની શોધો જાહેરમાં આ
ણું પેહેલાં પેહેલાં તેમને ઘણ્ણીક અડચણો પ
ડતી ખરી પરંતુ પાછળથી એ અડચણો નડવા છ
તાં તેઓ પોતાનું કામ ઇતેહ ભરેલી રીતે આગળ
વધારવામાં શક્તિમાન થઈ શક્યા હતા પણ ખરા-
પણ કદાચ, એ બાયતો વિષે હવે વિચાર કરવો
બિલકુલ નિર્દ્યેનો છે. જે વાત હું પુરતા નહીંકી
પણુથી કહી શકું છું તે એ છે કે પંડિતે પોતા
ની છંદગીમાં એવા કુટલાંક કામો અચ્છેલે હ્યો
છે કે જે માટે આપણે મુંખઈવા સીઓએ તેમની ત
રૂપ માનતી નજરથાં જોવું જોઈએ. હું આશા રા
ખું છું કે આપણે તેગની પોંય રીતે યાદગીરી રા

ખી રાકીશું. હું જોવાને ખુર્શી છું કે આ ૬૨ખા-
સત ધડી કાળનારાએ ભરનારની વિદ્વત્તા વિષે એટ-
લુંજ નહિં પણ તેના ખાનગી સદગુણો વિષેની સુ-
ચના પણ એ ૬૨ખાસ્તમાં કરી છે. પણ આ ૬૨-
ખાસતના તે ભાગ વિષે માત્ર એક એ શાખા બોલ-
વા કરતાં વધારે હું કહી શકીશ નહિં. આ સ્થા-
નમાં એટલે કે સોસાયટીના ભડાનમાં તેમની પ્રસં
શાના શાખાઓ બોલવા એ માત્ર તેમની પ્રસંશા તે-
મને મોહેઝે કરવા નેવું છે. તેમને વિષે માત્ર
એજ વચ્ચેનો મને કહેવા હો! કે જે એ વચ્ચેનો આ-
પણામાંના ધણુંક પતિત્ર ગણે છે અને તે એ છે
કે ભરનાર પોતાના સનહીએમાં ધણું ખારા થઈ
પડ્યા હતા અને બીજું તેઓ છાગલેદ શું એ જ-
રા નેટલું. પણ સમજતા નહોતા. તેમનો આત્મા
કેવળ સાઢો, હેતવંતો તથા જરાપણ છાગલેદ વિ-
નાનો હતો. તેમની યાદગીરી ક્યે પ્રકારે રાખવી
તે વિષે હું ધારું છું કે તે બાખતના સંખંધમાં તમે
સૌ મી. જસ્ટિસ સ્કોટના વિચાર સાથે મળતા આવશો
કારણ કે હું ધારું છું કે પોતાની યાદગીરી રાખવાસાર
ભરનારને જે રક્ષતો સૌથી વધારે પસંદ પડ્યો હોત તે એ
જ હોત કે પોતે અધુરું મુકેલું કામ પુરું કરવાનું કોઈ

ખીને માથેલેછ રાકુએટલા માટે એક જાહેર ઈડ ઉભું
કરવું કે જેથી હંમેશાંજ મુંખાઈની યુનિવરસિટીમાં એક
અગવાનલાલ લેક્ચરર અથવા સ્કોલર હોયા વગર રૈ
હેજ નહિ. મારું બોલવું સમાપ્ત કરતા પેહેલાં
એટલું બોલવાની હું રજા લેઉં છું કે ભાવનગ
રના વતની મીં વજેશાંકર ગવરનીશાંકરે મરનાર પં
ડિતના અપ્રસિદ્ધ લખાણો છાપવાના ખરચ માટે
જેઠતાં નાણાં ઉભાં કરી તે રીતે પંડિતની યાદગી
રી રાખવાની ગોઠવણુ તો અત્યાર પેહેલાની કરી
મુકેલી છે.

મીં જવેરીલાલ ઉંમીઆશાંકર યાસિક ઉપદ્ધી દ-
રખાસ્તને ટેકો આપતાં બોધ્યા:-પ્રમુખ સાહેખ
અને પ્રહુસ્થો, પ્રમુખ સાહેયે પોતાના શરૂઆતના
ભાષણુમાં મરનાર પંડિતની કારકિર્દિને લગતી અગ-
રયની બાબતો તો આપને વિદિત કરી છે. તે
સધળી બોલેયોલ ખરી છે એ હું મારા પોતાના
અતુલવથી જણાવું છું. હું ધારું કે મરનારના સ્વ-
ભાપનું એક અગરયનું કષ્ટણુ એ હતું કે દાડતરે
ભાડિ દાઢ કે જેમણે તેમને હિંદુસ્થાનના જુદા
જુદા જુદા બાગોમાં પ્રવાસ કરવા માટેની ગોઠવણુ
કરી આરા હતી તે ઉપરથા તેમની જોડના પોતાના

સહુવાસથી અસલની ખાંચતો વિષે શોધ કરવાની તેમને
આત્માં હંચા થતી હતી. દાડતર ભાડી દાળ તરફથી
જે મદ્દ તેમને મળી હતી તે ન મળી હત તથા હિંદુ-
સ્તાવના જુદા જુદા ભાગોમાં પંડિતે જે પ્રવાસ ક
યા હતો તેનો ખરચ પુરો કરવામાં જે મદ્દ જુના
ગઢ દરખારે તેમને આપી હતી તે તેમને ન મળી હો
ત તો હિંદુસ્તાવના પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષણ
ભાગમાં, તથા હેઠ નેપાળ અને ટીએટની હદ સુંચી
જે પ્રવાસો તેઓએ કર્યા હતા તે તેઓ કરી શ
કત નહિ. દાડતર ભાડી દાળના મરણ પછી પ
ણ ધર્મિક મુર્કેલીએ નડવા છતાં હિંદુસ્તાવના
જુદા જુદા ભાગોમાં પ્રવાસ કરવાનું અગવાનાંદ્રાંદે
છોડી હૃદ્ધિ નહિં. આ જુદા જુદા પ્રવાસોથી જે
મોટો ઝાયદ્દો થયો તે એ હતો કે એ પ્રવાસથી તેમના
શાનનો વિસ્તાર વધી ગયો તથા સંખ્યાખંડ
જુના સિક્કાએ તથા અસલી લેણો વગેરે તેઓ
મેળવી શક્યા. તે સધણાની મદ્દથી પૂર્વ આપા
ના વિકાનોની હંચાને અનુસરતા અસલી કેાતરકા
મના વિષયને કાગતી કેટલીક અગત્યની ખાંચતો ઉ
પર તેઓ પુઢું અજવાણું પાડી શક્યા. તેમનો
સૌથી મોટો પ્રવાસ નેપાળનો હતો. વ્યાંહાં તેઓ

મગલગ ચાર મહિના સુધી રહ્યા હતા અને કે
કે તે વખતે તેઓ સખત તાવની પીડા ભોગતા
હતા તથાપી પોતાના જોવામાં આવેલા ખુલ્લ ધ
ર્મના મઠોમાંના કેટલાક શિલાલેખોની નકલો લે
વામાં તેઓ કોઈપણ રીતે પાછળ પડ્યા નહોતા.
પોતાના આ પ્રવાસમાં તેમણે જે જે જોયું હતું તે
નો હેવાલ તેઓ 'ઈન્ડિયન એંટીકવરી'માં વખતે
વખત આપતા ગયા અને તે ઉપરથી ચુરોપિયન
વિદ્યાના જોવામાં આવ્યું કે અસલી કોતરકામ
વિગેરેની શોધ કરવા માટે હિંદુસ્તાનમાં પણ પુંક
જ જગ્યા છે. જે વિદ્યાન પુરષોનું ધ્યાન આવી રીતે
એંચાયું તેઓ માંનો એક પ્રિટીશ મ્યુઝિયમવાળો મી.
સેસીલ એન્ડાલ, એમ. એ. છે. પંડિત અગવાન-
લાલનાં ઉપલાં લખાણો વાંચી ગ્રેક્સર એન્ડાલ
હિંદુસ્તાનને પ્રવાસે આવવાને લખાયો. ૧૮૮૪ના
વર્ષમાં તે મુંબાઇ આવ્યો. મુંબાઇમાં તેણે પગલાં
મુક્કાં કે ચેહેરો તે પંડિત અગવાનલાલને મળ
વા ગયો. પોતાના પ્રવાસમાંથી પાછા કર્યા પછી
પોતે પોતાના પ્રવાસમાં જે કંઈ જોયું હતું તેને લ
ગતું એક પુરસ્તક 'ઉત્તર હિંદુસ્તાન તથા નેપાળમાં
પ્રવાસ' એ નામનું તેણે બહાર પાડ્યું છે. તેમાં પં

ડિત અગવાનલાં વિષે લખાં તે જગ્યાવે છે કે
 'નેપાળ જેવા દેશમાં ચુરોપિયનને પુર છુટથી
 ફરવા હેઠામાં સંવળો તરફની હરકતો નાખવામાં
 આવેછે તે ધ્યાનમાં લઈ હેઠામાં કરેલા એક વિદ્યાન
 પ્રવાસી તરિકે જે અગત્યનો અનુભવ એ પ્રખ્યાત વિ
 દ્બાન પુરથે મેળવ્યો હતો તેનો લાભ પૂર્ણ હેઠથી આ
 ને મિત્રભાવથી તેમણે જે મને આપ્યો હતો તે મા
 રે હું જેટલાં તેમનાં વખાળું કરું તેટલાં એછાં
 છે. મુંખદ્ધમાં જે યોડોક વખત હું રહ્યો તે દરમિયા
 નમાં તેમની સાથની મારી મુલાકાતથી તેઓ ધણો
 મોટો લાભ મને કરી શક્યા એટલું જ પણ મારા મુંખ
 છ છોડ્યા પછી પણ, જે કેટલીક અસલી ખાખતો
 ને લગતી વસ્તુઓ પંડિતે પોતે પોતાના પ્ર
 વારાના દરમિયાનમાં જોઈ હતી પરંતુ તેનો હે
 વાલ તેઓ પ્રસિદ્ધ કરી શક્યા નહોતા, તે
 નાં હામહેકાળું વિષેના અગત્યના ધસારા ત
 થા ખામ્રો ધણું કિંમતી પત્રદારાએ પણ મને
 આપવાનો લાભ આપ્યો હતો. પંડિતે કરેલી શો
 ધો વિષે ખીજી કેટલાક ચુરોપિયન વિદ્યાનો પણ
 ઊચું મત ધરાવે છે. પંડિતે જે ખંડુ અસલી લે
 પોતા સંખ્યાં જોયું હતું તેનો વિસ્તાર એટલો

તો મેટો હતો કે તે સધજું તેઓ કાગળ પર રાંક
 વા શક્તિમાન થયા ન હોતા. જો તેમ કરવાની
 તેઓ કુરસદ મેળવી શક્યા હોત તો ખરેખર અ-
 સલી કોતર કામની વિધાને તેઓ વધારે આગળ
 વધારી શક્યા હોત. એમ છતાં જે કેટલાંક લખા
 શું તેઓ આપહું રૈયલ એરિયાટિક સોસાયટીના
 જરૂરનાં કરતા આવ્યા હતા તે વાંચવા ઉપરથી
 તેમના કામની બ્રેષ્ટા વિષે સહજ કોઈની ખાત્રી
 થઈ શકશે. યુરેપિયન વિદ્યાને અત્યંત માનથી તેમની
 તરફ જોતા હતા તેનો વિચાર આપહુંને આટલાથીજ
 આત્મી શક્શી કે પંડિતના મરજુની ખરૂર એ યુરેપિય
 ન વિદ્યાનોને પડતાંજ તેમણે તે માટે પોતાની અત્યંત
 દિલગીરીનાહેર કરી હતી અને તેઓ માંતા ધર્માકોએ
 પંડિતની યાદગીરી રાખવા માટે કંઈ કંઈ ઉભું કરવા
 માં આવે. તો તેમાં પોતાની તરફનું નાણું જરવા
 ની છંચા ખતાવી હતી. એવા વિદ્યાનોમાં
 ના ડા. અધ્યક્ષ એક છે. એ વિદ્યાન પુરુષના તરફ
 થી હમણાં એક પણ મને આવ્યો છે. તેમાં
 બીજું બાબતો ઉપરાંત આ બાખત વિષે લખતાં
 તેઓ જણ્ણાવેછે કે પંડિત જગવાનલાલ મને તેમની વિ-
 દૂતાથી 'જેટલા વહાલા લાગતા તેટલાં વહાલા' તેમના

નિખાલસ અને પ્રિતી ભરેલા સ્વભાવથી મને લાગતા.
 જો એમની યાદગિરી રાખવા માટે કંઈ દિલચિલ ત
 મારા શોહેરીએ તરફથી કરવામાં આવશે તો તે જોઈ
 હું બહુ ખુશી ધર્ષણ તેમની યાદગિરી રાખવાને
 સૌથી સારો રહ્યો એ છે કે મુંબદ્ધની યુનિવરસિટીમાં
 અસલી લેણોની વિધાના સંબંધમાં ‘ભગવાનાની
 નકાશ છંડળુ છનામ’ એ નામનું એક છનામ સ્થાન
 પવું. એ બાખતના સંબંધમાં મેં મી. વન્દેશંકરને
 લઘેણું છે. તેમને મેં લઘેણું છે. કે એવું એકાદું
 ઝંડ ઉભું કરવામાં આવશે તો તેમાં મારી લર્દની
 એક નાતી સરખી રકમ હું પણ ભરીશ. મી.
 સિનાઈ, મી. બરગોઈન અને ખીજ કેટલાક અહસ્યો
 પણ એ રીતે નાણું ભરવામાં પાછા પડુશે નહિ.
 જો આવું ઝંડ ઉભું કરવાનું આપરે નક્કી થાય
 તો મેહેરખાની કરીને તે વિષે મને લખવાનું ભુલ
 શોના.’ મારી ખાત્રી છે કે જે કામ માટે
 આજે આપણે અહિંયા એકઠા મળ્યા છીએ
 તે વિષેની ખર્ચ વર્તમાન પત્રોની મારફતે યુરોપ
 માં ચોંહોયી જરો ત્યારે ડા. પણુલર અને ખીજ
 યુરેપીયન વિદ્યાનો જેઓએ આ ઝંડમાં પોતા
 ની તરફનું નાણું ભરવાની ખુશી જગ્યાની છે તે

આ જોઈને ખુશી થશે કે જેમ તેઓ પંડિતે ખજી
વેલાં કામની કિમત ચુરોપમાં કરે છે તેવી રીતે
આ દેશના લોકો પણ પંડિતની કિમત, ખરાયર
સમજવામાં પાછળ પડે એવા નથી.

ગ્રેફ્ઝસર પિટરસનની ઉપલી દરખાસ્ત વિષે ભત
લેવામાં આવતાં તે દરખાસ્ત સર્વાતુમતથી પસાર
થયલી જંગુલવામાં આવી હતી.

મી. મેકલીઓડ કેન્યાલ એલિયાન્સાન્સ - પ્રમુખ સાહેભ
અને ગ્રહસ્યો, નીચલી દરખાસ્ત તમારી હજુર મુક્
વાની મને અલામણુ કરવામાં આવી છે. અસરી
કેતરકામની વિધાના સંબંધમાં કંઈપણ જ્ઞાન હું
ધરાવતો નહિ હોવાથી આ પ્રકારની સભાના કામ
કાજમાં ભાગ લેવાને હું બાળ્યેજ ચો઱્ય હું. પરંતુ
મી. ભગવાનવાલ વાસ્તે મને આત્માંત ભાન હતું
અને જે કે હું જાતે તેમને એળાખતો નહોતો તથાપ
તેમને વિષે મને ધર્ણો ઉંચો વિચાર હતો. આ-
જે જે મુખ્યત્વે કરીને આ સભામાં ભાગ લેવા હું
આવ્યો હું તેનું કારણ એ છે કે મરનાર પં-
ડિત તરફથી ભારા ભાઈ મી. જેમ્સ કેન્યાલને
જે અગત્યની મદ્દ મળી હતી તે સારુ તેની તર-
ફથી હું આવ્યો હું. નીચલી દરખાસ્ત તમારી હું

જુર મુક્તાં મને ધર્ણી ઘુશી ઉપજે છે કે 'પેહેલાં
ઠરાવની મતલખ પુરી પાડવા માટે નીચલા ગ્રહસ્થો
ની એક કમિટી નીમળી અને તેઓ પંડિત બગવાન
લાલ ઈંદ્રજિતની યાદગીરી કે અમુક રીતે રાખવા
નો પાછળથી ઠરાવ કરવામાં આવે તે માટે નાણાં
બેગાં કરે. કમિટી-હીડ હાઇનેસ જુનાગઢના નવાખ
રાહેલ, જસદાણુના ઠાકેર હીડ હાઇનેસ અલાકાચા
ર, ધી હોનરખલ રાવસાહેલ વિશ્વનાથ નારાયણ મં
ડળિક સી. એસ. આઈ., કરનથ જે. ડિફલ્યુ. વો
ટસન, હોનરખલ કે. ટી. તેલંગ, સી. આઈ. ધ.,
ડાક્ટર જેમ્સ. એમ. કેન્ફેલ, સી.આઈ. ધ., લ. ડ.
કુંઝા, દાઉતર લુ. પ્રયુલર. સી. આઈ. ધ.; એ.કોડરીંગટન,
પંડિત શ્યામજી કૃષ્ણવર્મા, મી. સોરાખજી શાપુરજી બં
ગાળી, સી. એસ. આઈ., મી. કોન. એમ. કેન્ફેલ, ધિ
હોનરખલ મી.જે.રકોટ, સર મંગળદાસ નયાભાઈ નાઈ,
મી. આર. એસ. કેન્ફેલ, મી. વન્નેશાંકર ગવ
રીશાંકર, મેસર્સ જે. એફ. ઇલીટ, શ્રીરીથસ, રધુના,
થ નારાયણ પોટે, કે. આર. કામા, ડિફલ્યુ. પી.
ચુલોક, હીવાન બહાદુર મહેનીભાઈ જરાભાઈ, ૨૧૦
રા. દેસાઈ હરીદાસ વીહારીદાસ, શેડ લીલાધર શા-
મજી, શેડ ગોકળદાસ દેવજી, શેડ વંદ્રાવનદાસ પર-

શોતમદાસ, રાવ બહાદુર મોતીલાલ લાલમાઈ, શોઠ
કરીમ નેતસી, શોઠ મનસુખરામ સુર્યરામ, શોઠ ર-
ગુછોડાઈ ઉદ્યરામ, શોઠ જેઠાભાઈ વર્ધમાન, શોઠ
દામળ હીરળ, શોઠ ગોવરધનદાસ ગોકળદાસ તેજ-
પાળ, શોઠ ઉમરસી નાંગરી, શોઠ બ્રીજભુખણુદાસ
આતમારામ, શોઠ નારણદાસ પરરોતમદાસ, શોઠ
ગોરધનદાસ ખટાઉ, શોઠ ઇપસીંગ મયુરાદાસ, રા.
રા. દૈઘ પરભુરામ જીવણુરામ, શોઠ વસનળ નાનળ,
શોઠ સુંદરદાસ જાદવળ, શોઠ રતનસી મુળળ. સે-
કુટરીઓ-પ્રેઝેસર પીટર પીટરસન, મી. જવેરીલાલ
ઉમીઆરાંકર યાચિકઅને મી. કરસનદાસ વલ્લમદાસ.'

મી. કરસનદાસ વલ્લમદાસ મી. કેન્પ્યેન્ની ઉ-
પલી દરખાસ્તને ટેકો આપતાં એલ્યા કે,-પંડિત
ભગવાનલાલની યાદગીરી કાયમ રાખવા માટે દાઉતર
ઘયુલરના સુચયા મુજબ એક રૂપેલરથીપ સ્થાપવા
અથવા તો ખીલ કાઈ રીતે તેમ કરવા આપણે શ
કિતમાન થઈશું એવી હું આશા રાખું છું. હું ધા
રું છું કે આ દેશના અસલી લેખોની ઉદ્દૃષ્ટ
વિધાને યોગ્ય રીતીએ ઉતોજન આપવા આ દેશના
વતનાએંએ ખાસ અમ લેવો ધરિત છે. મરનાર
પંડિતના જીવનચરિત્રના સંબંધમાં મારી આગળના

યોલનારાએ એ જેઠાએ એટલું વિવેચન કર્યું છે એ
દલે હવે તેના સંખ્યમાં વધારે લંબાળું થી યોલી ત
મારા કિમતી વખતનો ભોગ કેવા હું માગતો નથી.
પરંતુ આટલું કણ્ણા વગર મને ચાલતું નથી કે એ
ક વિડાન તરફેની તેમની ચો઱્યતા ઉપરાંત તેઓ
વળી ધણ્ણા દ્યાળું દીલના હતા. મરનારે પોતે એક
જ કોષીલા અસલી સીક્કાએ તથા શિલાદેખોનો કિ
મતી સંગ્રહ પોતાના વસિયતનામાની ઇએ જુદી જુ
દી મંડળીએને લેટ આપ્યો છે. વળી, વાલકેશ્વરમાં
તું પોતાનું ભક્તાન તેઓએ પોતાના કોઈ સગા રને
હીને ન આપતાં માંદા માળુસેને રેહેવાને માટે
આશ્રમસ્થાન તરીકે પોતાની પાછ્ય વપરાય એન
તેમણે પોતાના વસિયતનામાં ફરમાવ્યું છે.

ઉપલી દરખાસ્ત સભા હજુર મુક્તાં તે સર્વાનુ
મતે પસાર થયલી જહેર કરવામાં આવી હતી. સભાનું
કામ પુરું થતાં મી. રધુતાથ મારાયણ પોટેએ મી.
સકોટનો પ્રમુખસ્થાને બિરાજવા માટે ઉપકાર માન
વાની દરખસ્ત રજુ કરતાં તેમના સંખ્યમાં કેટ
લુંક યોલી તેમની પ્રસંગા કરી. આ દરખાસ્ત પ
ણું તાળીએના અવાજે વક્યે પસાર થતાં મી.
સકોટ તેનો હુંક જવાબ આપ્યો કુનેમ થયા પછી
સભા દરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી.



બુક્સોલીંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની.

બુક્સોલીંગ કાંયદોડુન-ભાગ ૧ લો. પ્રાચિન કવિઓની કવિતાના સંબ્રહમાંથી ઉત્તમોત્તમ કવિતાનો એક ધણ્ણો સારો જથો એકઠો છુંધો છે ૧૨ મોટાં આમ્યાન, ૨૦ આમ્યાયિકા, ને ૫૦૦ પહોનો સરસ સંબ્રહ. પૂછ ૧૦૦૦, પાકાં પુઠાં, કિમત ૩ ૩), ટપાલ ખર્ચ ૬ આના. આટલું સરસુ પુસ્તક બીજું એકે નથી.

બુક્સોલીંગ કાંયદોડુન-ભાગ ૨ લો. નરસિંહ. મેહેતા, પ્રેમાનંદ, સામળભટ, અષ્ટોલક્તા, મુક્તાનંદ ૧૦ ધણ્ણો કવિઓની કવિતાના સંબ્રહનો આ જથો છે. એમાં નવિન ધણ્ણાં આમ્યાનો તથા જુનામાં જુના કવિઓની કવિતાનો સંબ્રહ પણ છે. હપ્તા ખંનો અંથો માટે વર્તમાન પત્રોએ સરસમાં સરસ અભિપ્રાયો આપ્યા છે. પૂછ ૧૦૦૦, પાકાં પુઠાં, કિમત ૩ ૩), ટપાલ છ આના.

એમ રેથિયન ન્યાઇટસ-પુસ્તક ૧ ટું. જગપ્રસિદ્ધ વાતાંસંબ્રહમાં એના જેલું એકપણ નથી. એમાં ૬૫ મેહા ને સારાંચિત્રો આપ્યાં છે. ભાષા ધણ્ણી સરળ, સરસ ને રસભરિત છે. પૂછ (ચિત્રો સાથે ૧૦૦૦, પાકાં પુઠાં, કિમત ૩૩), ટપાલ ૬ આના)

**એમ રેભિયન નાઈટ્સ-પુરતક ૨ જીં જગપ્રસિદ્ધ
વાર્તાસંબંધનો આ ખાડીનો ભાગ છે. ચિત્ર ૭૦
છ. પેહેલા ભાગ કર્તાં વધારે રસલરિત છે.
[છપાય છે.]**

**દ્વારારામકૃત કાઠ્યસંગ્રહ-કવિ નર્મદાશાંકરે
૩ ૧૦ વાળું જે દ્વારારામકૃત છપાયું હતું તેની
આ ત્રિજી આવૃત્તિ છે. ગિલીટના નામ સાથનાં
પુઢાં છે. વધારામાં સતસૈયા, જે કાઠ્યશાલનો
અભ્યાસ કરનારાઓને ધણું ઉપયોગી છે, તેની
સંપૂર્ણ ટીકા આપી છે. કિમત ધણી સરતી,
૩ ૨-૮-૦. ટપાલ ૪ આના.**

**૨। જતેનેમથી મહારાણી શ્રી વિક્ટોરિયાનું
લુધ્નિકરિત્ર-લુધ્નીલી પ્રસંગ માટેજ નહિ પણ
સહાકાળ યાદ રાખવા યોગ્ય એક. ઉચ્ચ સદગુ-
ણોથી ભરેલું સંસારી લુધ્નનયરિત્ર, લૈઘેરીએમાં
રાખવા લાયક, છ સુંદર ચિત્રો સાથે. મુખપૂષ્ટનું
ચિત્ર કોધપણું ગુજરાતી ગ્રંથમાં આપવામાં આ-
યું હોય તેથી ધણું સરસ. સધળા વર્તેમાનપ-
ત્રોએ ભળામણું કોધી છે કે કન્યાઓને માટે તે
ધણું ઉપયોગી છે. કિમત ૩ ૪) ટપાલ ૪ આના.**

**૩। ર્મિવિચાર-કવિ નર્મદાશાંકરના છેષ્ઠા નિખંધોનો
સંગ્રહ. કિમત ૩ ૦-૧૦-૦ ટપાલ ૧ આનો.
[ધણી શ્રોડી નકલ ખાડી છે-**